

ŠALEŠKI RUDAR

CASOPIS JE IZHAJAL KOT »RUDAR«,
GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA RUDNIKA
LIGNITA VELENJE. — OD 1. MAJA 1965 DALJE
GA IZDAJA OBCINSKI ODBOR SZDL VELENJE.

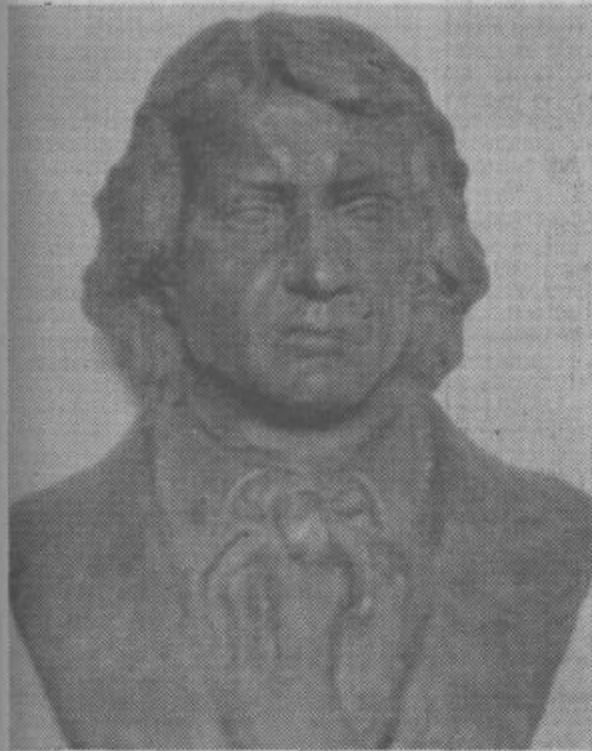
GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK
LJUBAN NARAKS

TEHNIČNI UREDNIK IVAN FIJAVZ

9. februar 1967 — LETO III. ST. 3 (43)

CENA 30 NOVIH PAR ALI 30 STARIH DIN
POSTNINA PLACANA V GOTOVINI

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

8. marec, slovenski kulturni praznik
— spominski dan na velikega pesnika
dr. Franceta Prešerna

Predlog sprememb in dopolnitev občinskega statuta

Komisija za statut občine je na svoji zadnji seji sprejela nekaj sprememb in dopolnitev statuta občine Velenje. Ta statut sta zbora občinske skupščine sprejela 8. 4. 1964. Spremembe in dopolnitve statuta se nanašajo predvsem na vskladitev obstoječih določb statuta z novjšimi republiški in zveznimi predpisi, ureditev nekaterih vprašanj po odpravi okrajev, odpravo nekaterih posebnih skladov za financiranje določenih družbenih služb in na spremembo organizacije občinskih svetov, komisij in deloma tudi upravnih organov.

V predlogu statuta je določeno, da se v občini namesto sedanjega občinskega sklada za šolstvo, ustanovi v skladu z zakonom izobraževalna skupnost. Izobraževalna skupnost se lahko ustanovi tudi za območje več občin. Izobraževalna skupnost bi se ustanovila za uresničevanje družbene vloge vzgoje in izobraževanja, neposredno povezovanje dejavnosti vzgojnih in izobraževalnih zavodov s potrebami gospodarstva in

družbenih služb, odločanje o delitvi nekaterih sredstev za izobraževanje in za obravnavo drugih vprašanj s področja vzgoje in izobraževanja. Izobraževalna skupnost bi imela stalne virov sredstev, določene z zakonom, občina pa ji lahko v mejah potreb in možnosti zagotavlja tudi dopolnilna sredstva, če stalni viri sredstev ne zadoščajo za izvrševanje njenih nalog.

V predlogu statuta je predvideno, da bo občinska skupščina sprejela poseben predpis o podeljevanju dijaških podpor, štipendij in kreditov za šolanje občanov na srednjih šolah in na visokošolskih zavodih. Obravnavanje štipendijske politike v občini bi prevzela občinska komisija za volitve in imenovanja, dočim bi se občinska komisija za štipendije, ki je doslej obravnavala to politiko in podeljevala štipendije iz občinskega proračuna, ukinila. Ukinitve te komisije se predlaga zaradi tega, ker bi v bodoče sklepali štipendijske pogodbe zavodi in drugi

organi, ki se financirajo iz občinskega proračuna, sami v skladu s svojimi kadrovskimi potrebami.

Iz občinskega proračuna bi se v prvi vrsti podeljevale dijaške podpore nadarjenim dijakom slabše situiranih staršev in krediti za šolanje, ki bi jih bilo potrebno po končanem šolanju vračati.

Bistvene spremembe vnaša predlog statuta v organizacijo občinskih svetov. V bodoče bi imela občinska skupščina samo sedem svetov, namesto sedanjih petnajst. Ti sveti bi bili: svet za družbeni plan in finance, svet za gospodarstvo, svet za prosveto in kulturo, svet za narodno obrambo in svet za splošne in notranje zadeve. Prenehali pa bi: svet za industrijo in obrt, svet za kmetijstvo in gozdarstvo, svet za delo, svet za blagovni promet in turizem, svet za stanovanjske zadeve, svet za urbanizem, svet za varstvo družine, svet za socialno varstvo, svet za zdravstvo in svet za društveno dejavnost.

Zmanjšanje števila svetov se predlaga zaradi tega, ker je dosedanja praksa pokazala, da je delo večjega števila teh politično-izvršilnih organov često nekoordinirano in zato tudi manj učinkovito. Z manjšim številom svetov se bo ta pomanjkljivost odpravila, dana pa bo tudi možnost za njihovo boljšo kadrovsko sestavo.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Novi predpisi Zvezne skupščine

Zvezni, gospodarski in organizacijsko-politični zbor Zvezne skupščine, so na svojih zadnjih sejah 26. 1. 1967 sprejeli več pomembnih predpisov s področja gospodarstva, financ, zavarovanja, volivnega sistema in ostalega.

Novi predpisi se nanašajo predvsem na naslednje: maloprodajne cene cigaret so povečane povprečno za 20 odstotkov. Prometni davek na alkoholne pijače, razen na prirodno vino in prirodno žganje, je povečan za 9 odstotkov. Na vse blago široke potrošnje, ki ga občani uvažajo iz inozemstva, je povečana stopnja carine od 25 do 30%. Od tega blaga se pri uvozu plača tudi prometni davek po stopnji 12,5 odstotkov. Doslej tega davka ni bilo. To ne velja za motorna vozila in kmetijske stroje, od katerih se dajatve plačujejo po dosedanjih predpisih.

Uveden je prometni davek na posamezne vrste olja za kurjavo, tako da se bo to olje podražilo za 14 odstotkov. Ta davek se ne bo plačeval na kurilno olje za gospodinjstva.

S temi povečanji prometnega davka in carin se bodo zagotovila dodatna sredstva v federaciji, ki so potrebna zaradi premošne težave, ker nam Združene države Amerike ne prodajo več kredite na dolgoročne kredite.

Občani bodo lahko v bodoče uvozili vse kmetijske stroje za obdelavo svojih zemljišč in za opravljanje storitev drugim kmetijskim proizvajalcem. Individualni kmetijski proizvajalci bodo lahko s pogodbo o proizvodnem sodelovanju združevali svoja sredstva s sredstvi delovnih organizacij za nakup kmetijskih strojev in naprav. Taka sredstva postanejo osnovna sredstva delovne organizacije, vendar se morajo predvsem uporabljati za obdelovanje kmetijskih površin tistih proizvajalcev, ki so združevali svoja sredstva.

Kmetijske zadruge se bodo lahko po krajšem postopku organizirale v podjetja, s tem, da bodo imele pravico upravljati vso svojo dejavnost. Ukinja pa se teritorialni monopol zadrug.

V zavarovalnih zavodih in skupnostih bo še nadalje dvojno upravljanje — delavsko in družbeno. Pravila in tarife za posamezne vrste prostovoljnega zavarovanja sprejemajo sami zavodi. Velja tudi za avtomobilsko zavarovanje.

Iz gospodarskih rezerv federacije je bil določen 1 milijon N-dinarjev kot pomoč poplavlencem v Sloveniji. Ta sredstva se bodo porabila za nakup pomoči v mleku, obleki in gradbenem materialu.

Za priprave jugoslovanskih športnikov na olimpijskih igrah leta 1968 se zagotavlja 3 milijone N-dinarjev skupnih sredstev.

S spremembami zakona o volitvah zveznih poslancev se demokratizira in poenostavlja volivni postopek. Socialistična zveza pa s zakonom določena kot nosilec predvolivne aktivnosti.

Občinski koordinacijski odbor za pomoč vietnamskemu ljudstvu

Vietnamsko ljudstvo se že drugo desetletje bori za svobodo in neodvisnost. Tamkajšnje prebivalstvo je čedalje bolj izpostavljeno agresiji in brutalnemu ravnanju. Zato se naša dežela ves čas dosledno zavzema za pravico vietnamskega ljudstva po svobodi in tudi njihov osvobodilni boj vsestransko podpira. Takšne podpore pa je vietnamsko ljudstvo vedno bolj potrebno. Mobilizirati je potrebno vse miroljubne sile, da odločno zahtevajo prenehanje ameriške agresije, umik intervencijskih sil in konec vseh oblik zunanega vmešavanja.

V Sloveniji je bil pred časom ustanovljen koordinacijski odbor za pomoč vietnamskemu ljudstvu. Namen tega odbora je, da bi bolj organizirano in intenzivneje podprli pravilni boj vietnamskega naroda. Da pa bi bili v tej podpori udeleženi vsi občani, so prejšnji teden ustanovili tudi v velenjski občini poseben občinski odbor za pomoč vietnam-

skemu ljudstvu. V občinskem koordinacijskem odboru so: Franc Lesnik — predsednik odbora, Ivo Malenšek — podpredsednik, Ljuban Naraks — sekretar in člani: Kristian Hrastel, Franc Pristovšek, Drago Tratnik, Franc Možgon, Tomo Hudoletnik, Elfrida Ambrožič, Vlado Korun, Janez Bernot, Stane Zula, Martin Tovornik in Miloš Volk.

Občinski koordinacijski odbor poziva vse občane velenjske občine, da vztrajno pomagajo vietnamskemu ljudstvu. Koordinacijski odbor bo organiziral krvodajalske akcije, zbiral denar in zdravila. Zato poziva vse občane in vse delovne organizacije iz velenjske občine, da vsestransko podprejo zbiralne akcije.

S politično, moralno in materialno pomočjo bomo odločno obsojali imperialistično agresijo in pomagali nedolžnemu vietnamskemu ljudstvu, ki se pravilno bori za svobodo in svoj obstoj.

Delo mladih v Plešivcu

V zadnjem času je zaživelo v Plešivcu delo aktiva Zveze mladine. Mladinci so se zavzeli za to, da bi razmahnili kulturno-prosvetno dejavnost. Ljudje iz teh krajev ne morejo vedno na gledališke in ostale kulturne prireditve, zato mladinci iz Plešivca menijo, da bi razmahnili to plat dejavnosti.

Ob koncu lanskega leta so skupaj s šolsko mladino pripravili svoj program. Teden dni kasneje pa so zaigrali komedijo »Čevljarček«. Z njo bodo gostovali v obrobni krajih Šaleške doline. Pripravljajo tudi ljudsko igro »Matjev Matija«, ki jo nameravajo prvič uprizoriti za dan žena.

Predsednik mladinskega aktiva iz Plešivca Dominik Lipnikar in še nekateri drugi mladinci, pa kujejo še druge načrte. Mladi se zavzemajo, da bi čimprej zgradili avtobusno cesto do Plešivca. Pri tej gradnji bodo pomagali s prostovoljnimi delom. Trudijo pa se tudi, da bi bilo v kraju čim več kino predstav, ki jih prirejajo občasno s potujočimi filmi.

M. P.

Nekateri prebivalci iz starega Velenja pravijo, da ne potrebujejo smetnjakov. Takšne in še večje kupe smeti pa najdemo povsod v starem Velenju. Preberite zapis in opozorilo na 4. strani.

NA 5. STRANI — PRVIC OBJAVLJENA POVEST

Težka kri

KI JO JE NAPISALA SLOVENSKA PISATELJICA
MIMI MALENSEK

Poslovno sodelovanje med združeno industrijo »Iskra« Kranj in TGO »Gorenje« Velenje

Dinamika razvoja gospodarstva zahteva pospešeni prehod na intenzivno gospodarjenje na osnovi večje produktivnosti dela, kar je predvsem v delitvi dela, to je v kooperacijskih in poslovnih odnosih s poslovnimi partnerji, ki se v svojem proizvodnem programu dopolnjujejo.

Doseženi poslovni rezultati preteklih, posebej pa v zadnjem letu, ko je bil dosežen bruto produkt v višini preko 10 milijard S-din, slednji se je od leta 1961 povečal za 960 odstotkov, jasno kažejo možnosti in potencialne sposobnosti, potrjujejo pa tudi pravilnost razvoja, katerega si je kolektiv začrtal.

V letu 1966 je bila dokončana prva faza rekonstrukcije — tovarne stredilnikov, v letosnjem letu pa dokončujemo izgradnjo tovarne pralnih strojev. Da bi obratovanje neovirano začelo je podjetje poleg poslovne sodelave z inozemskim partnerjem industrijo »A. Zanussi« Pordenone Italija, sklenilo pogodbo v poslovno tehnično sodelavo z združeno industrijo »Iskra« Kranj.

Nome sporazuma, oziroma pogodbe je, vzpostaviti in zagotoviti trajno kooperacijo med pogodbenima strankama na področju razvoja, proizvodnje in prodaje aparatov za gospodinjstvo in s tem zagotoviti tržišču oziroma potrošniku sodobne, kvalitetne in cene gospodinjske aparate.

Izhajajoč iz dolgotrajnih izkušenj v poslovanju smatramo, vsaka pogodbeni stranka v svoji dejavnosti, da je tak cilj možno doseči le ob vzajemnem in vsestranskem sodelo-

vanju in sicer:

- s planiranjem proizvodnje in delitvijo dela,
- s sodelovanjem na tehničnem in znanstvenem področju;
- s skupnimi naporji za dvig kvalitete posameznih sestavnih delov in proizvodov;
- z racionalizacijo in specializacijo proizvodnje in s tem znižanjem stroškov;
- s skupno prodajo in servisno dejavnostjo.

Iz gornjega sledi, da jamstvo o uspešnosti pogodbe izhaja iz dveh dejstev in sicer: stranki sta enako zainteresirani na izdelavi pralnega stroja in njegovi afirmaciji na tržišču, saj si s svojim potencialom ne konkurirata, temveč le dopolnjujeta.

Oba poslovna partnerja sta finančno enako zainteresirana na čim čenejši izdelavi ob standardni kvaliteti zaradi posledične delitve dohodka. Pogodbeni stranki sta namreč udaleženi po pogodbenem razmerju ne glede na rezultat.

Med glavnimi skupnimi nalogami pogodbe bi omenili še to, da so se pogodbeni stranke obvezale čim tesneje sodelovati na področju proizvodnje sodobnih aparatov za gospo-

dinjstvo, pri čemer bosta na temelju obstoječih proizvodnih kapacitet določile in uskladle proizvodne programe, kakor tudi po potrebi pristopili k izgradnji novih kapacitet. Oba poslovna partnerja bosta skupno koristila raziskovalne razvojne službe za študij, novih izpolnjenih izdelkov, kakor tudi za uporabo elektronike v gospodinjstvu.

Obstoječe trgovske poslovne enote, predstavništva in servisne službe, bodo korišćené skupno, po potrebi pa se bo pristopilo k organizaciji nove, takšne skupne enote, bodisi na domačem ali tujem tržišču.

Med posebno važno nalogo lahko štejemo, da bosta poslovna partnerja organizirala in razvila skupno službo za raziskavo trga ter pri tem koristila že obstoječe službe in trgovsko mrežo. Namen te povezave je predvsem v tem, da spoznamo in upoštevamo želje potrošnika.

Nadalje precizira pogodba koordinacijo in nabavo potrebne investicijske opreme in re-produkcijskega materiala, zamenjavo tehničnih izkušenj, sporazum glede skupne uporabe izumov in tehničnih izboljšav, predvsem glede na podjetja, ki so vodilna na tem področju v svetu.

Skupno bodo organizirane dejavnosti in službe, ki bodo skrbele za program in njegovo izvedbo. Nudila si bosta medsebojno finančno pomoč v primerih, ko bi pomoč bistveno vplivala na ugodnejšo in hitrejšo realizacijo partnerjev, ki bi eventualno naknadno pristopili ali pa jih pritegnili k poslovnemu sodelovanju.

Med partnerjema je trenutno fiksno sklenjena pogodba za izdelavo elektromotrija, črpalke za pralni stroj in proizvodnja kondenzatorja, ki jih bodo izdelovale »ISKRINE« tovarne.

Vrednost te pogodbe, ki je sklenjena na dobo 5 let znaša ca. 21 milijard S-din. Sigurno pa je že danes, da se bo z večanjem lastnih kapacitet kakor tudi opreme teh in ostalih sestavnih delov inozemskemu kooperantu ta vrednost lahko potrojila.

V gornji številki ni zajeta vrednost tistih gospodinjskih aparatov, ki jih bo »Iskra« izdelovala v okviru enotnega programa izdelave raznih strojev in aparatov za potrebe gospodinjstev.

Poleg omenjenih dejstev pa stranki našemu tržišču garantirata, da bodo stroji uspešno lahko konkurenčni inozemskim. V nite-mer pa pogodba nima namen kakor koli za-treti domačo konkurenco, ki si jo oba partnerja tudi želita.

Še vedno deponirajo premog

Proizvodne kapacitete rudnika so še vedno večje kot narekuje trenutna dinamika prodaje. Zato se premog še vedno kopiči na deponijah in dodatno obremenjuje obratna sredstva rudnika.

Tudi v januarju letošnjega leta narašča dnevna deponija za 500 do 600 ton lignita, čeprav so prvotni izgledi kazali na boljše. Stalne okvare in remontu v ljubljanski toplarni predstavljajo resno oviro, zaradi katere deponira rudnik precej premoga, ki bi ga sicer dnevno po 500 ton pokurila toplarna. Na deponijah rudnika je že preko 230.000 ton premoga.

Januarja pa so velenjski rudarji prekoračili operativni plan za 5,3%, kar predstavlja dodatnih 5.000 ton lignita, ki je bil deponiran. Plan je bil presežen kljub prostim sobotam, zaradi dobrih jamskih in odkopnih učinkov, tako da so na rudniku postavljeni pred dilemo ali proizvodne kapacitete ponovno zmanjšati in s tem omejiti dobre učinke ali pa nekaj dni več praznovati, oziroma za nekaj dni ustaviti proizvodnjo. Nazadnje so sklenili, da je le bolje

dosedanje učinke obdržati na isti višini, vendar le v okviru planirane proizvodnje, ne pa na račun povečanja deponije premoga.

V nasprotju z dobro proizvodno situacijo pa na področju prodaje še vedno ni kakšnih posebnih sprememb na bolje. Zastopniki rudnika so zaradi sklepanja dobavnih pogodb obiskali mnoga podjetja — o jemalce, ki pa so v glavnem pristali le na lanskoletne dobavne količine ali pa so celo te količine zniževali. Na področju široke potrošnje in pri grosistih je bilo marsikje potrebno popuščati pri ceni in priznavati rabate, da so bile kupčije lahko sklenjene.

Ob taki trenutni situaciji, ko se kolektiv rudnika nahaja pred problemom slabe prodaje in stalnega deponiranja, je bilo potrebno nekaj ukreniti, da se zmanjša deponija. Sprejeli so predlog tehnične službe po katerem bi bilo nujno potrebno uvesti nekajdnevno kolektivno ustavi- vitev proizvodnje s tem, da bi vsi delavci izkoristili nekaj dni svojega plačanega dopusta.

—CAN

Februarja bodo nakopali 249.020 ton lignita

Za zadnji seji upravnega odbora rudnika lignita Velenje so sprejeli operativni plan za februar, ki predvideva 249.020 ton proizvodnje premoga pri 22 delovnih dneh. Vendar glede te proizvodnje obstoja vprašanje, kako čimveč premoga prodati in zmanjšati deponijo.

Ko je upravni odbor sprejel operativni plan za februar mesec, si je pridržal pravico, da lahko v slučaju, da bi se moral premog deponirati, določi, da se praznujejo vse sobote v mesecu. Grozoci kupi deponiranega premoga vsekakor nelagodno vplivajo na proizvodnjo in na zavest članov kolektiva, da se sicer z dobrimi učinki nakopani premog lahko znajde med ostalo deponijo. Zaradi vsega tega so člani upravnega odbora naložili tehnični službi rudnika nalogo, da tekom tega meseca ponovno prouči problematiko proizvodnje in prodaje ter po temeljiti analizi predlaga ali ponovno znižati

stalež delavcev, kar je vsekakor zelo delikatna in odgovorna naloga, ali če se bodo nadaljnji rezultati ugodneje razvijali, predlaga uvedbo krajšega kolektivnega plačanega dopusta vseh delavcev le toliko, da se velike zaloge premoga zmanjšajo. Predvideti bo potrebno vsaj 4 delovne dni, ko podjetje ne bi delalo.

Med drugim je upravni odbor sprejel tudi sklep, po katerem bi se naj vsem delavcem, upravičenim do deputatne nakaznice za premog le te čimprej razdelile, da bi deputat za leto 1967 izkoristil že v pomladanskih mesecih ter bi se na ta način zmanjšal pritisk na deponiji. Vsekakor bi bilo prav in pametno ter koristno za vse člane delovne skupnosti rudnika lignita Velenje, če bi se po tem sklepu čim dosledneje ravnali in takoj po prejemu nakaznic dvignili premog. Avtopark rudnika bo seveda pri tem vsakemu priskočil na pomoč zaradi prevoza premoga na dom.

PREDLOG ZA SPREMEMBE OBČINSKEGA STATUTA

(Nadaljevanje s I. strani)

Po predlogu sprememb in dopolnitev statuta bi odpadle tudi tri komisije občinske skupščine in to, komisija za narodno obrambo, komisija za izvajanje predpisov o delitvi čistega dohodka v delovnih organizacijah in komisija za zadeve borcev NOV in vojaških vojnih invalidov, ker bi naloge teh komisij prevzeli drugi kolegijski organi občinske skupščine. Glede organizacije občinskih upravnih organov pa je predvideno nadaljnje zmanjšanje števila teh organov, tako, da bi katastrski urad postal notranja organizacijska enota oddelka za finance, krajevni uradi pa izpostavljene delovne enote ustreznih občinskih oddelkov.

V predlogu statuta je tudi predvideno, da se lahko v občini ustanovijo razni režijski ali gradbeni centri za izvršitev določenih nalog in da se lahko ti odbori v imenu občine zavezujejo le v takšnem obsegu, kot je to določeno z aktom o njihovi ustanovitvi.

Rok za ponovni razpis vodilnih delovnih mest v občinski upravi pa po predlogu sprememb in dopolnitev občinskega statuta začne teči 1. 1. 1967.

Predlog sprememb in dopolnitev občinskega statuta bo komisija predložila v javno razpravo in odbornikom občinske skupščine v odločanje na eni izmed njenih prihodnjih sej.

—CAN

Pomembna naloga delovnih kolektivov na področju socialnega zavarovanja

S spremembami in dopolnitvami zakona o zdravstvenem zavarovanju, ki jih je Zvezna skupščina sprejela v decembru 1966, so delovne organizacije dobile pomembno pravico; da s svojimi splošnimi akti urejajo višino nadomestila osebnega dohodka, do katerega imajo zavarovanci pravico, kadar so zaradi bolezni ali nege zbolelega družinskega člana odsotni z dela za prvih trideset dni take odsotnosti. Višina tega nadomestila je bila doslej določena z zveznim zakonom, s to izjemo, da je nadomestilo za prve tri dni že od lanskega polletja dalje določala sama delovna organizacija. Zaradi prenosa obveznosti iz tega nadomestila na delovne organizacije, se je tudi skupna stopnja prispevka za socialno zavarovanje zmanjšala za 1,1 %, da bi tako delovne organizacije dobile potrebna sredstva za izplačevanje tega nadomestila.

V spremenjenem zakonu pa je sedaj določeno, da nadomestilo za prvih trideset dni zadržanosti od dela zaradičasne nezmožnosti (bolniškega staleža), določenega zdravljenja ali medicinskih preiskav med delovnim časom ali zaradi nege zbolelega družinskega člana, določijo v statutu ali v drugem ustreznem splošnem aktu vsaka organizacija sama za zavarovance in vajence, ki so pri njej v delovnem razmerju. Višina nadomestila osebnega dohodka ne sme biti manjša kot 50 % od osnovne. Osnova pa je osebni dohodek, ki ga je delavec prejel po dokončnem obračunu za preteklo leto. Tak način izplačevanja nadomestila osebnega dohodka za prvih trideset dni zadržanosti od dela bo začel veljati 1. marca 1967. Iz tega je razvidno, da bodo morali biti dopolnjeni statuti oziroma drugi splošni akti delovnih organizacij, ki bodo urejali ta vprašanja, sprejeti najpozneje do 20. februarja t. l. To je zaradi tega, ker splošni akti delovnih organizacij lahko začno veljati najmanj osem dni po objavi. Tudi pri sprejemanju teh svojih aktov bodo morale delovne organizacije upoštevati temeljno načelo zakona o delovnih razmerjih, ki poudarja, da se morajo vsi taki splošni akti sprejemati tako, da bo zagotovljena vsakemu članu delovne skupnosti možnost, da se lahko oprejšeznani s predlogom, da lahko o predlogu poda svoje mnenje in da predlaga spremembe in dopolnitve k predlogu. Brez zagotovitve tega postopka pri sprejemanju teh važnih splošnih aktov bi bil sam postopek nezakonit; nezakonito sprejet pa bi bil tudi sam splošni akt. Dosledno upoštevanje predpisanega postopka pa je važno tudi zaradi tega, ker se s tem splošnim

aktom ureja za vsakega delavca življenjsko važna pravica.

Delovne organizacije bodo same presojale, kakšna merila bodo uporabljale pri določanju višine nadomestila. Njegovo višino lahko urejajo tako, da se ravnajo po vzrokih bolezni (nesreča pri delu, pokliena bolezen itd.), po delovni dobi, po delovnih pogojih, po težavnosti in trajanju bolezni itd. Pri tem so za odmero prispevka za leto 1967 vezane le v toliko, da v tem letu ne smejo predpisati večjega nadomestila osebnega dohodka od nadomestila, ki je delavcem pripadal doslej ne glede na pogoj predhodnega zavarovanja in trajanje začasne zadržanosti od dela.

Delovne organizacije imajo pri tem še eno pomembno pravico in dolžnost. S spremembami in dopolnitvami temeljnega zakona o delovnih razmerjih je namreč določeno, da traja porodniški dopust nepretrgano najmanj 105 koledarskih dni. Za teh 105 koledarskih dni dobi zavarovanka nadomestilo osebnega dohodka na račun socialnega zavarovanja v višini 100 odstotkov od osnovne. Vsaka organizacija ima pravico, da s svojim splošnim aktom določi daljši porodniški dopust od 105 koledarskih dni, seveda pa mora za tak primer določiti, kakšno nadomestilo pripada porodnicam na račun nadomestila osebnega dohodka v breme organizacije.

Delovne organizacije naj pri sprejemanju splošnih aktov o višini nadomestila za prvih trideset dni odsotnosti z dela proučijo tudi to pomembno vprašanje.

Pri urejanju teh dveh pomembnih vprašanj bi morale aktivno sodelovati tudi sindikalne organizacije v podjetjih in v drugih delovnih organizacijah.

Letovanje v Fiesi najceneje

Počitniški dom rudnika lignita Velenje v Fiesi pripravljajo za novo sezono. Lep in eleganten, tik ob morski obali, predstavlja za vsakega obiskovalca višek užitka in udobja, ki si ga lahko zaželi vsak naš občan. Z 58 sobami in 170 ležišči, je pravi hotelski objekt, srednje velikosti. Cene penzionom, za člane delovne skupnosti rudnika in njihove družine, so ostale nespremenjene, to je 15 N-dinarjev dnevni penzion za odraslega in 7,50 N-dinarjev za otroka v sezoni, ki se bo predvidoma začela z 10. junijem in trajala do 10. septembra. Dom pa bo odprt že od 1. aprila in sicer za ekskurzije in prve goste. Tako je torej letovanje omogočeno tudi v predsezoni in posezoni, ko bodo tudi usluge in penzioni temu primerno nižji. Celodnevni penzion izven sezone je za odraslega 10 N-dinarjev, za otroka pa 5 N-dinarjev. Seveda so vse te cene predvidene le za člane rudnika lignita Velenje in njihove družine. Pri vseh navedenih cenah ni upoštevan regres, ki ga rudnik daje po 10 N-dinarjev na dan za svoje delavce oziroma njihove družine. Čas izven sezone se smatra od 1. aprila do 10. junija in od 11. septembra do 10. septembra.

Kakor lansko leto bo sindikalna organizacija rudnika tudi letos navela dodatne kapacitete v drugih obmorskih krajih, v Crikvenici, Biogradu na moru, Rovinju in drugod. Nadomestilo za K-15 za delavce in njihove družine bo v letošnjem letu enako kot lani, tako da delavcem vsaj ne bo težko doplačati razlike in si s tem zagotoviti prepotrebno letovanje ob morju.

Pri vpisu letovanja so predvidene določene spremembe, ki še niso dovolj proučene in konkretizirane. Za-

radi zagotovitve polne udeležbe pri letovanju je predvideno, da bodo delavci lahko v nekaj obrokih odplačali zneske penzionov za letovanje. Verjetno bo prvi obrok pri vpisu nekoliko večji, ostali obroki pa manjši. Lani je po prvem navalu pri vpisovanju prišlo skoraj tik pred nastopom letovanja do precejšnjega odpovedovanja s strani delavcev, tako da je bila sindikalna organizacija pred težko nalogo, kako dobiti nove ljudi, da ne bi letoviške kapacitete ostale neizkoriščene. To bo v letošnjem letu vsekakor potrebno regulirati in si zagotoviti določeno kvantiteto v primeru odpovedi letovanja.

Kljub precejšnjemu številu letovalcev v lanskem letu pa se še vedno ugotavlja, da je to število v primerjavi s številom zaposlenih vsekakor premajhno. Člani delovne skupnosti rudnika še vedno ne koristijo v dovoljni meri počitniškega doma izven glavne sezone. Zlasti bi morali usmerjati na letovanje izven sezone mlajše rudarje, ki še nimajo šoloobveznih otrok.

Letovanje v počitniškem domu premalo izkoriščajo tudi samci in upokojenci. V preteklem letu je letovalo le okrog 40 samcev, upokojencev in njihovih družinskih članov pa le 15, čeprav so imeli brezplačno letovanje. Tako na primer rudnik plača samo za neizkoriščene kapacitete v Crikvenici in na Pohorju 24,20 N-dinarjev.

Vsekakor pa lahko na koncu ugotovimo, da je za člane kolektiva rudnika zelo ugodno in najcenejše letovanje v domu v Fiesi in da bi morali to ugodnost rekreacije izkoristiti v čim večjem številu.

—CAN

iz naših delovnih organizacij

ODLIKOVANJA OB 25-LETNICI VSTAJE JUGOSLOVANSKIH NARODOV

29. novembra lanskega leta je predsednik republike Josip Broz — Tito odlikoval več občanov, ki so se odlikovali s požrtvovalnim delom na svojih delovnih mestih in v družbeno političnih organizacijah in društvih, delovnih mestih in v družbeno političnih organizacijah in društvih.

Iz naše občine je dobilo odlikovanja 115 zaslužnih občanov.

Odlikovanja so dobili:

- Iz Tovarne usnja Soštanj
RED DELA Z ZLATIM VENCEM
— ARZENSK Anton, roj. 11. 6. 1899, tehnični vodja;
RED DELA S SREBRNIM VENCEM
— MADRONIC Leon, roj. 19. 2. 1917, direktor;
MEDALJA ZASLUGE ZA NAROD
— LESKOVSKEK Rudolf, roj. 11. 3. 1913, usnjar;
MEDALJA DELA
— HUDOBREZNIK Anton, roj. 3. 6. 1914, usnjar.
- Iz Rudnika lignita Velenje
RED ZASLUGE ZA NAROD S SREBRNO ZVEZDO
— EBERLINC Anton, roj. 19. 5. 1921, ključavničar;
RED DELA S SREBRNIM VENCEM
— AVBERSEK Janez, roj. 22. 6. 1922, uslužbenec;
— GRASIC Janez, roj. 17. 7. 1926, glavni inženir rudnika;
— GREBENSEK Ciril, roj. 5. 7. 1921, poslovodja jame;
— HUDOMALJ Emil, roj. 31. 8. 1931, elektro tehnik;
— JAN Mihael, roj. 29. 9. 1918, kva. lificiran delavec;
— KUMER Jože, roj. 28. 2. 1926, uslužbenec;
— KRANIC Maks, roj. 28. 11. 1926, vodja elektro službe v jami;
— MEDVED Vinko, roj. 9. 7. 1920, mizar; mojster;
— MENIH Franc, roj. 7. 9. 1916, rudar;
— RAZGORSEK Anton, roj. 8. 12. 1922, rudar;
— RAHTEN Erno, roj. 30. 1. 1929, vodja jamomerske službe;
— RAHTEN Ivo, roj. 31. 8. 1920, vodja zunanjega obrata;
MEDALJA ZASLUGE ZA NAROD
— JERIC Jože, roj. 2. 9. 1926, električar;
— OGRAJENSEK Bernard, roj. 12. 12. 1920, rudar;
MEDALJA DELA
— CVERLE Roman, roj. 17. 1. 1928, rudar;
— CREP Ivan, roj. 23. 12. 1933, rudar;
— DEBELJAK Jože, roj. 26. 2. 1933, elektro tehnik;
— GORSIC Vlado, roj. 12. 12. 1929, električar;
— HERLAH Rudolf, roj. 26. 3. 1933, rudar;
— JAVORNIK Anton, roj. 18. 11. 1936, rudar;
— KRASEK Viktor, roj. 16. 2. 1933, rudar;
— KORENIC Alojz, roj. 21. 6. 1925, jamski nadzornik;
— KOVSE Ignac, roj. 4. 2. 1929, rudar;
— LIPICNIK Alojz, roj. 14. 6. 1928, rudar;
— MIJOC Ivan, roj. 2. 7. 1933, rudar;
— MEH Leopold, roj. 15. 7. 1929, rudar;
— RIBIC Ivan, roj. 1. 4. 1925, strugar;
— SIMONISEK Ivan, roj. 28. 8. 1933, rudar;
— ŠTERK Anton, roj. 27. 11. 1950, rudar;
— VALENČAK Milan, roj. 18. 3. 1934, vodja izobraževanja;
— VREČAR Karel, roj. 22. 10. 1926, rudar;
— MAKSIMOVIC Mile, roj. 27. 10. 1933, strojnik;
- Iz Lesno industrijskega kombi-nata Soštanj
RED DELA S SREBRNIM VENCEM
— BRLOZNIK Martin, roj. 9. 10. 1909, upokojenec;
— PRIMOŽIČ Martin, roj. 6. 12. 1919, direktor;
MEDALJA DELA
— GOLOB Ivan I., roj. 3. 12. 1929, mizar;
— GOLOB Ivan II., roj. 2. 6. 1929, mizar;
— PRAZNIK Florjan, roj. 10. 4. 1929, strugar lesne volne;
— URANJEK Franc, roj. 18. 11. 1919, lesni manipulant.
- Iz »Galanterije« Soštanj
RED DELA S SREBRNIM VENCEM
— DELOPST Rudi, roj. 24. 8. 1930, v. d. direktor.

- Pri Skupščini občine Velenje
MEDALJO DELA
— NAGODE Elica, roj. 8. 3. 1926, referent v oddelku za narodno obrambo.
- Iz Tovarne gospodinjne opreme »Gorenjce« Velenje
RED ZASLUGE ZA NAROD S SREBRNO ZVEZDO
— BONAC Franja, roj. 15. 2. 1919, referent prodaje;
RED DELA S SREBRNIM VENCEM
— DOBROVNIK Franc, roj. 19. 4. 1926, mojster vzdrževanja;
— JERIHA Avgust, roj. 10. 9. 1930, strojni tehnik;
— NAPOTNIK Alojz, roj. 23. 3. 1928, sekretar podjetja;
MEDALJA DELA
— GLOJEK Florjan, roj. 25. 10. 1934, sofer;
— KUGONIC Štefka, roj. 11. 12. 1937, zidar v montaži;
— KRALJ Jože, roj. 17. 6. 1912, šef nabavne službe;
— VALAND Ivan, roj. 18. 2. 1929, šef investicij vzdrževalnih obratov;
— ZLOVSE Anton, roj. 18. 5. 1938, mojster v montaži.
- Iz Obrtnega podjetja »Olija« Smarjno ob Paki
RED ZASLUGE ZA NAROD S SREBRNO ZVEZDO
— SEDOVSEK Anton, roj. 19. 10. 1925, vrtnalec v kamnolomu;
RED DELA S SREBRNIM VENCEM
— REMENI Jože, roj. 22. 2. 1922, žagar;
— STEBLOVNIK Viktor, roj. 27. 4. 1915, delovodja;
MEDALJA DELA
— AZMAN Jenica, roj. 12. 12. 1924, blagajničarka;
— FERZAN Jože, roj. 12. 4. 1921, minar;
— KORENIK Stanko, roj. 18. 10. 1931, zidar, delovodja;
— LEDNIK Lado, roj. 13. 2. 1933, rudar;
— PLASKAN Zvonko, roj. 15. 4. 1932, mizar;
— SLATINSEK Alojz, roj. 17. 8. 1925, mizar.
- Iz Chrommetala Velenje
RED DELA S SREBRNIM VENCEM
— KORUN Franc, roj. 5. 11. 1933, direktor;
MEDALJA DELA
— GERL Franc, roj. 6. 9. 1937, vodja skupine;
— MIKEK Franc, roj. 2. 8. 1934, pomočnik obratovodje;
— NOVAK Ivan, roj. 15. 4. 1930, tehnični vodja;
— SPEH Janko, roj. 27. 4. 1930, obratovodja.
- Iz trgovskega podjetja »BAZEN« Velenje
RED DELA S SREBRNIM VENCEM
— CAMPA Anton, roj. 2. 4. 1927, poslovodja;
— KROFL Ivo, roj. 12. 11. 1930, poslovodja;
— KROFL Miha, roj. 25. 8. 1926, direktor;
MEDALJA ZASLUGE ZA NAROD
— LASNIK Meta, roj. 12. 5. 1923, poslovodja;
MEDALJA DELA
— TAUSIČ Fani, roj. 27. 9. 1927, trgovska pomočnica.
- Iz osnovne šole Gustava Šilaha Velenje
RED DELA S SREBRNIM VENCEM
— KUGONIC Rozalija, roj. 22. 10. 1925, predmetna učiteljica;
— PODLESNIK Anica, roj. 27. 9. 1929, učiteljica;
MEDALJA DELA
— PLAZL Milica, roj. 23. 8. 1927, učiteljica;
— MOHORKO Božidar, roj. 4. 11. 1932, predmetni učitelj.
- Iz osnovne šole Mihe Pintar — Toledo, Velenje
RED DELA S SREBRNIM VENCEM
— BLATNIK Manica, roj. 10. 2. 1927, učiteljica;
— LOJEN Francka, roj. 19. 1. 1924, učiteljica;
— BOTOVNIK Marija, roj. 24. 12. 1923, učiteljica;

- MEDALJA ZASLUGE ZA NAROD
— ZAKOŠEK Lado, roj. 9. 6. 1928, ravnatelj.
- Iz Rudarskega šolskega centra Velenje
RED ZASLUGE ZA NAROD S SREBRNO ZVEZDO
— PECNIK Angela, roj. 11. 3. 1907, učiteljica;
RED DELA S SREBRNIM VENCEM
— DERMOL Hinko, roj. 26. 7. 1930, učitelj;
MEDALJA DELA
— KOPRIVNIK Martin, roj. 3. 9. 1930, rudar;
— HOHKRAUT Jože, roj. 24. 2. 1933, vodja izmene.
- Iz I. osnovne šole Soštanj
RED DELA S SREBRNIM VENCEM
— SULIGOJ Ana, roj. 19. 7. 1927, učiteljica;
— VUTKOVIC Angela, roj. 4. 6. 1911, predmetna učiteljica;
MEDALJA ZASLUGE ZA NAROD
— GOŠNIK Valči, roj. 2. 1. 1924, učiteljica;
- Iz zdravstvenega doma Velenje
RED DELA S SREBRNIM VENCEM
— CREPINSEK Anton, roj. 13. 1. 1928, zdravnik;
— GRADISAR Vida, roj. 3. 11. 1933, fizioterapevtka;
— FIJAVZ Alojz, roj. 20. 6. 1926, zdravnik — direktor;
— STEPIC Anton, roj. 13. 6. 1915, dentist;
— ZEVART Jože, roj. 1. 1. 1923, pomočnik upravnika;
MEDALJA ZASLUGE ZA NAROD
— HUDOBREZNIK Jože, roj. 3. 3. 1914, sofer;
— PLAZL Jožica, roj. 21. 2. 1922, uslužbenka;
MEDALJA DELA
— ATELESEK Cilka, roj. 16. 6. 1931, medicinska sestra;
— ZVERK Bruno, roj. 26. 9. 1927, sofer — mehanik.
- Iz Občinske zveze društva prijateljev mladine Velenje
RED DELA S SREBRNIM VENCEM
— AMBROŽIČ Elfrida, roj. 1. 9. 1925, tehnični sekretar.
- Iz Zavoda za prosvetno pedagoško službo Celje
RED DELA S SREBRNIM VENCEM
— KOBOLT Rudi, roj. 6. 4. 1912, pedagoški svetovalec.
- Iz Postaje milice Velenje
RED ZASLUGE ZA NAROD S SREBRNO ZVEZDO
— LEVPUSCEK Ciril, roj. 7. 11. 1922, miličnik;
RED DELA S SREBRNIM VENCEM
— GUČEK Anton, roj. 18. 10. 1918, miličnik;
— IOGER Ciril, roj. 27. 6. 1925, komandir PM;
— KRAJNC Anton, roj. 30. 6. 1925, MEDALJA DELA
— BREZNIK Ivan, roj. 17. 12. 1928, miličnik;
— KRATNIK Karel, roj. 22. 10. 1936, miličnik.
- Iz Postaje milice Soštanj
RED DELA S SREBRNIM VENCEM
— BRATUŽ Avgust, roj. 24. 9. 1924, miličnik;
— GNEZDA Bogo, roj. 8. 9. 1926, komandir PM;
MEDALJA DELA
— BRACIČ Franc, roj. 30. 9. 1927, miličnik;
— PRAZNIK Lovro, roj. 18. 8. 1929, miličnik.
- Iz Osnovne šole Smarjno ob Paki
RED DELA S SREBRNIM VENCEM
— VAH Krista, roj. 21. 7. 1926, ravnateljica.
- Iz Občinskega odbora RK Velenje
RED DELA S SREBRNIM VENCEM
— HUDOLETNIK Tomo, roj. 11. 11. 1921, bolničar;

Iz nekaterih podjetij v občini ni nobenega odlikovanca. Teh ni zara. di tega, ker občinska komisija za odlikovanja kljub večkratnim pozivom ni dobila od njihovih organov upravljanja nobenih ustreznih predlogov.

Uredništvo Saleskega rudarja ob visokem priznanju iskreno čestita vsem odlikovancem v prepričanju, da bodo tudi v bodoče prav tako požrtvovalno in uspešno opravljali svoje delovne dolžnosti v korist naše socialistične skupnosti.

Turistični vodič po Velenju

Izredno privlačna je RESTAVRACIJA »JEZERO« v week-end hiščami, avtocampom, urejeno plažo, parkirnimi prostori in čudovitim pejzažem. Turistu — izletniku nudi ugodno počitje. Jezero je naravnost čudovito za čolnarje, ribolov, kopanje in drugo.

Restavracija »Jezero« posluje skozi vse leto, week-end naselje pa od 15. aprila do 30. septembra v letu.

AVTOCAMP »JEZERO« meri 3.000 m²; parkiranje, pitna voda, sanitarije, umivalnice, prha s toplo vodo, restavracija, trgovina, recepcija, čolnarna, kopalnice, športni prostori in naprave, ribolov in week-end hišice.

Koledar turističnih prireditev 67

JANUAR 15. nedelja	SMUČARSKA SKAKALNA PRIREDITEV na 60-metrski skakalnici v Mislinji	
	VELIKA TRADICIONALNA TOMBOLA V VELENJU	JUNI 18. nedelja
JULIJ 1. in 2. sobota in nedelja	II. MEDNARODNO TEKMOVANJE KOTALKARJEV na kotalkališču v Velenju	
	IZSELJENSKI PIKNIK v avto-campu ob velenjskem jezeru	JULIJ 4. torek
JULIJ 15. in 16. sobota in nedelja	IV. TRADICIONALNI MEDNARODNI PLESNI TURNIR »EVROPA PLESE« na kotalkališču v Velenju	
	NASTOP DRESIRANIH PSOV IN KONJEV na livadi nad velenjskim jezerom	AVGUST 6. nedelja
SEPTEMBER 17. nedelja	»RALLY« STARIH AVTOMOBILOV MARIBOR—VELENJE	
	OČENJEVALNE CESTNE DIRKE Z AVTOMOBILI ZA ZENSKO OD VELENJA DO RAVENNA KOROŠKEM	OKTOBER 1. nedelja

DRUGA PLAT MEDALJE

JESTARBO VELENJE

Prebivalci starega Velenja! Upoštevajte zahteve in nabavite najkasneje do 1. marca letos takšne smetnjake

Kmalu bomo spet sprejeli prve obiskovalce v našem mestu. Letos, v turističnem letu, si bomo posebno prizadevali, da bomo še potencirali vse tiste posebnosti Velenja, zaradi katerih je popularno, saj si obetamo veliko turističnih prireditev, med drugim tudi izseljenski piknik v prvih dneh julija.

Kaj privablja turiste v naš kraj?

Ze sama lega mesta, v dolini, ki ji pravijo tudi »dolina gradov«, je vabljiva. Poleg tega pa

ro Velenje ob Celjski cesti. Pokazali vam bomo drugo plat medalje.

Odlagalnih posod za smeti, ki so pogoj za vzdrževanje čistote tu skoraj ne srečaš. Le redki so si jih nabavili. To so razne gospodarske organizacije, kot npr. Kolodvorska restavracija, prodajalna KZ Šoštanj, prodajalna Železnine, Agropromet in nekateri privatniki. Del stanovalcev Starega Velenja odlaga odpadke v smetišča ali gnojne jame, ki v veliki večini sploh niso predpisa-

pa naj imeli?« Slišali smo več podobnih »šal« na isto temo.

V dokaz, da smetišča res obstajajo, smo vam priobčili fotografske posnetke nedovoljenih odlagalnih prostorov. Odpadki se nabirajo v potočku, ki teče ob Ljubljanski cesti in preide v cevi južno od Chrommetala, potem na travniku za Celjsko 39, ob nabrežju Pake itd. Teh nedovoljenih smetišč je več, čeprav so z odlokom o obveznem odlaganju in odvažanju odpadkov v mestu Šoštanj in Velenje prepovedana. (Uradni vestnik okraja Celje, št. 1-4/62 in 42-474/63).

Po tem odloku je le komunalni Velenje dovoljeno odvažati smeti na kraj, ki ga je določil svet za komunalne zadeve, v sporazumu s sanitarno inšpekcijo.

Z željo, da bi odpravili nečistočo v tem delu mesta in da KOC Velenje ne bi imel večnih sitnosti s čiščenjem zamašenih kanalov, smo se poslužili prej navedenega odloka, po katerem je vsak prebivalec mesta, ki nima urejene smetiščne jame, dolžan odlagati smeti v za to predpisane posode in z opozorili zahtevali, da si jih nabavijo do 1. marca 1967.

To je skrajni rok za ureditev nemogočega higienskega stanja v starem Velenju. Vse prizadete ponovno opozarjamo, da se predpisanega datuma držijo, ker jih bomo v obratnem primeru smatrali za kršilce odloka o odlaganju odpadkov in sodnik za prekrške bo ukrepal po 12. kazenskem členu. Z upoštevanjem opozoril boste samo pripomogli k urejenosti in čistosti našega mesta, kar pa je bil tudi naš namen.

Komunalno obrtni center
Velenje

Na travniku za hišo na Celjski cesti 39 je velik kup smeti. Teh ne bi bilo, če bi imeli posodo smetnjake

Potok ob Ljubljanski cesti, ki preide v cevi južno od Chrommetala, je poln raznih gospodinjstkih odpadkov

je Velenje znano po svojem jezeru, po novih svetlih stanovanjih naših rudarjev, po urejenih parkih, otroških igriščih, čistoči mesta...

ČISTOCI? Ob tem pojmu bi se bilo vredno zamisliti. Pojdite z nami malo dalje od lepih blokov in urejenih zelenic — v Sta-

no urejene (kamnite ali betonirane s pokrovom). Kaj pa preostali prebivalci? Našteli smo štirideset družin, ki nimajo smetnjakov in ne smetiščnih jam. Vprašali boste, kam odlagajo odpadke. Tudi mi smo jih vprašali. Veliko jih je naivno odgovorilo: »Smeti? Saj jih nič nimamo! Od česa bi jih

Za obrtno delavnico »Steklar«, ki je v združnem domu, je vedno razmetana embalaža. Ali je ne bi mogli vskladiščiti in urediti okolico lokala?

KDAJ BODO ŠOŠTANJČANI PRENEHALI ODLAGATI SMETI?

Prebivalci Šoštanja, posebno pa stanovalci, ki so v bližini smetišča v Šoštanju ob Primorski cesti, se stalno pritožujejo, zakaj ne prepovejo odlagati smeti in odpadkov na tem mestu.

Povedati je treba, da so uporabo tega smetišča prepovedali že 1964. leta. O tem so bili obveščeni prebivalci in delovne organizacije na območju mesta Šoštanja. Kljub temu pa še vedno odlagajo smeti in odpadke gospodarske organizacije in posamezni občani na prepovedani prostor. Prostor je bil že večkrat zavrnan ter postavljena opozorilna tabla, vendar tudi to ni pomagalo.

Za določitev nove lokacije v Šoštanju, pa se sanitarna inšpekcija ter drugi organi ne strinjajo, da bi bili na območju občine Velenje dve lokaciji za smeti in odpadke.

Sicer se je iskalo v Šoštanju drugo lokacijo, pa se ni našlo primer-

nega mesta. Lokacija bi morala biti daleč iz Šoštanja, kar pa je končno vseeno glede razdalje, če ostane za celo občino eno smetišče in sicer v Saleku — rudniške ugreznine.

Potrebno je vedeti tudi to, da morajo smetišče vzdrževati (zažiganje, zasipavanje, razkuževanje itd.), za kar so potrebna precejšnja sredstva.

Sanitarni in drugi organi strogo kontrolirajo organizacijo, ki je za smetišče odgovorna, konkretno za našo občino komunalno obrtni center Velenje, ki ima na skrbi smetišče.

Prav tako za prebivalce Šoštanja ni pohvalno, ker še vedno precejšnje število gospodinjstev meče odpadke in smeti v potok Pako in na razna druga nedovoljena mesta in s tem kvarno vplivajo na zunanji izgled mesta.

Znano je, da je odvoz smeti in odpadkov rešen z občinskim odlokom

(Uradni vestnik okraja Celje, št. 3-28/62 in št. 42-474/63) in sicer tako, da smeti in odpadke iz gospodinjstev odvažajo KOC Velenje, odvoz smeti in odpadkov delovnih in drugih organizacij pa se uredi na podlagi pooblastila ali z medsebojno pogodbo med delovno organizacijo in komunalno-obrtnim centrom Velenje.

Verjetno ta problem ne bo prej rešen, dokler ne bodo delovne organizacije in prebivalci v Šoštanju sami uvideli in prenehali z odlaganjem smeti in odpadkov na nedovoljena mesta, kršilce pa kaznovali.

Letos je prav leto turizma in naj bo naša skupna skrb in prizadevanje, da bodo vsi kraji v naši občini imeli tak zunanji izgled, ki bo privlačen za vsakega obiskovalca, kajti veliko lahko storimo, ne da bi bila za to potrebna kakršnakoli sredstva.

V tej hiši na Celjski 39 nimajo smetnjakov imajo pa pred hišo velik kup smeti!

Dragi otroci!

To stran časopisa smo namenili vam naši mladi bralci. In, ker je stran vaša, res povsem vaša, pričakujemo, da nam boste tudi pridno pisali. Torba strica urednika bo odprta za vsako pismo, sliko, fotografijo ali pa tudi sporočilo, da vas naj obiščemo in napišemo kaj delate in kako živite.

Tako smo bili prejšnji teden pri mladih lutkarjih v Velenju. Fotografirali smo jih in tudi napisali kaj delajo. Pismo vabilo pa smo že dobili od pionirjev iz velenjskega

pionirskega kluba. Pisali so, da naj jih obiščemo, ker so pridni. Dragi pionirji iz pionirskega kluba v Velenju, pričakujte nas ta teden. Pripravite kakšno posebno zanimivost, da bomo o njej pisali. Čisto potihoma vam povemo, da bomo prinesli s seboj tudi fotoaparata.

Od vseh vas, dragi mladi bralci, pa pričakujemo obilo pisem. Tiste, ki bodo zanimiva za ostale, bomo objavili v časopisu. Na ta način boste vaše sovrstnike seznanjali kaj delate, kaj je novega v vaši šoli, kraju in drugod. Če pa boste opisali kakšen poseben doživljanje, ga bomo objavili. Kot rečeno: pišite nam in postali bomo dobri prijatelji.

Danko Oblak

Higienik Ježek

Prvček Ježek piše nalogo, pod nohti pa — packarija. Vse črno in umazano, ko da bi ril po blatu. Pravzaprav je to tudi počel, ko je z Janezkom na dvorišču iz blata delal stolpe, predore in mostove.

»Joj!« vzklikne očka. »Kakšna packarija!«

Ježek piše in se ne pusti motiti. »Nič ne de, očka, jaz sem razredni higienik.«

»Pa prav zato bi moral imeti čiste nohte!«

»Ne,« se brani Ježek, »jaz drugim pregledujem nohte, ne oni meni. Oni se morajo bati.«

In res, ves razred se ga boji.

»Cuj, Gojko, kakšne nohte pa imaš? Ko da si oral z njimi!«

Mali Gojko se kar zgrbi in trepete.

»Pa ti, Crni?« pregleduje Ježek nohte. »Ime ti je Crni, pa tudi nohti so taki, fuji!«

Potem pregleda nohte deklicam.

»Ženske, ženske,« gode Ježek. »Lahko bi bilo bolje, bolj...«

Potem se obrne proti razredu.

»Jutri, pionirji, se vam morajo nohti kar bleščati kot sonce.«

Vsi tretetajo pred Ježkom, ko da ne vidijo pacarije pod njegovimi nohti. Toda vidijo! Samo nič ne rečejo.

Nekega dne pa pride v šolo skupina zdravnikov. Pregledujejo, če je vse čisto v redu, in hodijo po razredih.

Ježek se v neznanosti zadregi preveda v svoji klopi in škili v packarijo pod nohti. S svinčnikom skuša

odstraniti umazanijo; nekaj se mu je posreči, toda svinčnik mu nohte še bolj umaže. Strašno! Le kaj bodo rekli tovariši zdravniki!

Toda oni pravkar stopajo v razred. »Kdo je tu higienik?« vprašajo.

Ježek vstaja in jih žalostno gleda. Kar zajokal bi, tako mu je hudo.

»Zdravo, tovariš higienik,« rečejo zdravniki in mu ponudijo roko.

In ko si segajo v roko vidijo, kako je z Ježkom. Toda narede se, ko da niso ničesar videli. Skupaj z njim pregledujejo razred. Učenci so iztegnili roke, zdravniki pregledujejo. Ježek pa z njimi, tih in pohleven kot miš. Molči in prav nič mu ni do tega, da bi se šopiril. Tedaj pa reče nekdo iz zadnje klopi:

»Poglejte tudi Ježkove nohte!«

Se nekaj glasov zakliče: »Tudi Ježkove, tudi Ježkove!«

Ježek bi se najraje pogreznil v zemljo.

»Ne,« rečejo zdravniki, »stvariš Ježek je higienik. Vemo, da ima čiste nohte. On je vzor.«

Ne moremo vam povedati, kako se je Ježek počutil v svoji klopi. Toda odlej si je doma pridno umival roke in čistil nohte.

»Kako to, dečko,« sprašuje očka, »saj si vendar higienik!«

»Prav zato,« odgovori Ježek. »Moram biti vzor.«

Drugi dan so se Ježkovi nohti bleščali kot sonce. Veselje jih je bilo pogledati. Ves razred ga je posnemal. Ježka pa so v znak priznanja izbrali za blagajnika Rdečega križa. Zdalj zbira denar, ga prešteva, potem pa si umije roke z milom.

»Snaga je pol zdravja,« pravi. In vsi se z njim strinjajo.

KOTIČEK mladih bralcev

Lep uspeh velenjskih lutkarjev

Lansko leto so začeli mladi velenjski lutkarji z delom. Na začetku jih ni bilo dosti. Le nekaj več kot deset. Zbrali so se okoli prizadevne tovarišice MARTE TRAMPUŽEVE, da bi izdelovali lutke in z njimi igrali. Zdalj, po enem letu, jih je že več kot 50.

Vsi so pridni in ubogljivi. Tova-rišica Trampuževa se ni mogla odločiti koga bi pohvalila. Kot deklice, tako šivajo, lepijo in sestavljajo lutke tudi fantje. Iztok Valenčak je pred časom izdelal kar tri perike.

Vsak ponedeljek in četrtek se zberejo v pionirskem klubu in pridno vadijo. Ob petkih pa mladi lutkarji nastopajo. Kdo bi si mislil, da bodo v teh malih rokicah zaživele njihove male in negibne lutke? Videti je kot, da so žive. To zmorejo naši velenjski lutkarji le zato, ker pridno vadijo.

Ob nastopih pa doživijo višek zadovoljstva. Iz vseh krajev občine pridejo mladi gledalci na predstave. Takrat se velenjski lutkarji še bolj potrudijo, da se ne bi osramotili pred gledalci.

Mladi lutkarji iz Velenja pa ne igrajo samo z lutkami. Nekatere igrice, ki so jih prej igrali z lutkami, igrajo potem tudi sami. Tako so pred nedavnim sami zaigrali igrico Kraljična brez biserov. Nastopali pa so: Kralj — Metka Ravnjak in Stojan Oštr, Kraljica — Marjan Domanjko in Božena Benčik, Prinčeska — Breda Stemberger in Irena Zalar, Kraljica desete dežele — Bri-na Kovač in Irena Šrot, Norček — Jože Hudales in Tonček Pozvek, Deklica — Sonja Safer in Marjetka Drev, Matevž — Dragica Kresnik in Iztok Valenčak, Dvorna dama — Cvetka Steinbaher in Rozika Udovič, Stari dvorjan — Breda Repnik in Drago Jan, Mladi dvorjan — Irena Švener in Nanika Pozvek, Stržarji — Vlado Vrbič, Anica Švener, Zdenka Markovič, Vlasta Medved, Eta Gaberšek in Irena Novak, Dvorni zlatar — Blaženka Koprive in Renata Zupančič, Kuharčki — Tine Hudales, Miran Koželj, Sonja in Rajko Pražnikar. Na naši fotografiji vidimo nekatere med njimi.

TEŽKA KRI

Mimi Malenšek

Popoldne oktobrskega dne se je že začelo nagibati; bilo je medlo in pusto; svetloba, zelenkasta kot nedozorela jabolka je pronicala skozi meglo, kot bi jo sejal skozi gosto sito. Ravnila je ležala spokojna, skoro mrtva — dve ostri, ravni črti sta jo sekali: proti zahodu cesta, proti vzhodu pa visoki sivi betonski stebri električnega daljnovežja. Cesta je bila zelo samotna, ker se je ne daleč izognila vasi, ki so ležale ob strani, kot bi jih veter razsejal med polkrožne zavojne njive in orumenelne sadovnjake. V zraku je bilo čutiti bližino in sivino bližnjih novembrskih dni, v drevnih krošnjah in praznih stogih je pel severnik.

Kobila je krevsala precej počasi, podkve so kresale po trdem betonu in zanemarjeni zapravljevec je predirljivo ropotal. Kmet, petinšestdesetih in komaj dvajsetletno dekle sta slonel vsak na svojem koncu sedeža, tako da je bilo med njima za dve pedi praznega prostora. Kmet je držal vajeti, ne da bi jih čutil med grčevimi prsti, dekletje se je s hrbotom pritiskalo na razcefran zelen koc, vržen čez naslon, ker jo je zeblo — obema pa se je zdelo, da se voz sploh ne premika. Samo konjske noge v počasnem, enakomernem ritmu, cesta pa je bila zmeraj enaka: širok siv pas z ozkimi počeznimi progami asfalta, ki so se približevale in oddaljevale. Lahko bi jih gledal, dokler bi ti ne začelo migotati pred očmi in če bi zapri oči in čez čas spet pogledal, bi bilo vse kakor prej: kobila bi prestavljala

trudne, otekle noge z razpokanimi kopiti, na levi in desni bi se vrstila repišča, oparjena od slane, veter bi sunkoma majal suha stebela pozabljenih sončnic, gore in gozdovi pa bi bili zmeraj enako daleč ali blizu in samo asfaltne proge bi se vrstile v nedogled. To je trajalo dolgo — že celo uro — dekletu pa se je zdelo kot večnost. Skrivaj se je ozrla na kmeta, ki je bil čisto tak kot vsi kmetje, ki se še vozijo s starimi zapravljevci in sovražijo cesto, ker voz na njej preveč ropota in se konju noge zelo utrudijo: bil je nizek in čokot, s širokim ravninskim obrazom in poudarjenimi ličnicami, oblečen v črn kosmat suknič, ki ga je delal še nižjega in širjega, tako da se je zdel poln surove sile, nepreračunljive kot hudournik, z očmi, ki so gledale preko sveta, kot bi ga ne videle, ker to ni več nekdanji svet in s trpkosteno narezo širokih moških ustnic nad kljubovalno brado. Rada bi ga vprašala, kako daleč je še do njegovega doma, toda možev trdi, vase zaprti obraz jo je plašil, da je zmeraj spet potlačila plaho vprašanje, ki ga je imela čisto na koncu jezika.

Končno mi je vseeno, kako daleč se peljeva, je pomislila, čisto vseeno. Imela bom hrano in stanovanje, v tovarno pa se bom vozila z vlakom. Tri vmesne postaje in pol ure pešpoti do postaje. Samo pol ure — tako je rekla, ko je naložil kovček na voz. Tudi Lenka je rekla »samo pol ure«. Tisto popoldne je rekla, ko sva sedeli pri veliki ogrevalni cevi v blagovnem skladišču. Tam

je zmeraj prijetno toplo, betonska tla v skladišču pa so tako mrzla, da te kmalu začne zebsti skozi tanke gumi-jaste podplate. Pa tudi roke se utrudijo, če osem ur prekladaš zavojne novega blaga, ki ga dekleta privražajo v blagovno skladišče naravnost iz aperture, še tako novega, da ti ostri vonj po barvi plane naravnost v grlo. Najbolj zoprno pa je, kadar moraš metati zavojne na najvišjo polico in stojti na vrhu lestve Maks, ki pobesni, če mu kos ne prileti naravnost v roke! Pri ogrevalni cevi pa je toplo in varen si. Tam lahko poseliš četr uro in malicaš, včasih tudi dalj — dokler pač ne pridejo novi vozički in dokler ne zaslišiš Maksovega glasu z drugega konca skladišča, ki kriči: »Kam ste se spet vtaknile? Alo, vozički so prišli, brži!« — Pri ogrevalni cevi sva se z Lenko večkrat pogovarjali. Rekla je, da je neumno plačevati hrano in stanovanje v mestu, ko si oboje lahko mimogrede prislužiš s popoldanskim delom. Ona je že od spomladi pri nekem kmetu in pravi, da je zadovoljna, pa je še zame uredila zadevo. Rekla je, da je hiša dobra in se mi ne bo slabo godilo. Samo ko bi bil kmet bolj zgovoren...

Ni se bilo lahko odločiti in ob pol treh, ko se je vrnila iz tovarne, je bila skoro presenečena, ko jo je kmet čakal z vozom. Stal je pred vrati stare mestne hiše s pročeljem, ki je spominjalo na nagubani in gosposko omledni obraz Mihelina gospodinj, in ko je Mihela prišla do vrat, jo je brez ovin-kov vprašal: »Ali si ti tista, ki jo bom peljal domov?« Pritrdila je in pri tem ji je bilo nerodno. Predstavljala si ga je mlajšega in prijaznejšega, on pa je govoril zelo malo in ogledoval jo je kot vprežno žival, ki jo namerava kupiti. V njegovih mirmih, sivih očeh je videla,

kako jo ocenjuje — da, morala se je spriznati s tem, da jo bo odpeljal domov kot delovno žival, nič drugače. Vprašal jo je, če zna delati na polju in pritrdila je: seveda zna, saj je prišla s kmetov. Potem ji je dejal, da zdaj na zimo na polju ne bo dela, spomladi pa bo treba pošteno prijeti in naj prinese svoj kovček. Se sama ni vedela, kdaj se je znašel na zapravljevku njen zeleni kovček in ona zraven.

Ce mi ne bo ugajalo, si bom prebrala, si je mislila, ko sta se vozila čez pusto polje po samotni. Ni se še mogla prav živjeti v to, da se je v njenem življenju spet nekaj preokrenilo. Zdelo se ji je vznemirljivo, malo manj kot tistikrat, ko je pobegnila od tete in se napotila v mesto, da bi dobila delo v tovarni. Celu spominjalo jo je nekoliko na tisto pot: takrat se je tudi zadnji kos poti peljala z vozom. Toda takrat je sedela zraven dobrodušnega možaka z okroglim, skoro pijanskim, veselim obrazom. Pobaral jo je na avtobusnem postajališču v Loki, ko je sedela na klopi in obupano ogledovala svoj kovček, zraven pa upala, da bo morda prišel mimo tovarni avto, ki se bo ustavil in jo potegnili do Kranja. Svoj zadnji denar je dala za avtobus, pred njo pa je bilo še dobrih deset kilometrov poti. Dobrovoljni možak se je pripeljal mimo z vozom, podobnem parizarju, na lahki deri je imel naložene obrabljene zaboje, polne steklenic od piva in šabese in ko ga je prosila, če bi jo vzel na voz, je bil takoj pripravljen. Spotoma ji je ponujal žganja v rjavi politrski steklenici in ves čas se je šalil z njo. Imel je par rejnih konj, ki sta vsa pot tekla, tako da je cesta kar izginjala za vozom in bilo je toplo poletno jutro. Miheli se je zdelo, da se z bežečo cesto odmika tudi vse tisto, čemur je hotela

ubežati, posebno zadnji mučni meseci. Dalj ko sta se vozila, bolj lahkotne so postale njene misli. Nič več se niso vrtele kakor star konj v vitlu samo okrog doma, ki ni bil dom in okrog prve ljubezni, ki se je tako nesrečno končala, tudi niso bile več trudne in obupane, kakor malo prej, ko je sedela na klopi in čakala, da bi se je kdo usmili — postale so gladke, prožne in presenetljivo svetle. Povedala je vozniku, da si namerava poiskati delo v tovarni in veseli možak je takoj soglašal. »V tovarni prav zdaj sprejemajo, sem slišal,« je rekel. To jo je tako razveselilo, da je rekla: »Rada bi delala v tovarni, ker mislim, da bom tudi pri delu lahko zmeraj čedno oblečena — in pri tem ga je pogledala od strani, ker se je bala, da jo bo imel za domišljavo. Toda on je brž prikimal: »O, kar vidim, kakšna gospodična se bo naredila iz vas,« je rekel. Dobro ji je delo, da se je mogla brez pridržkov pogovarjati o rečeh, ki jih je pre-mišljevala v času svojega največjega ponižanja in zato je rekla še: »Veste, in včasih bi šla rada v kino,« — možak pa je navdušeno odvrnil: »To pa! V mestu boste šli lahko vsak dan v kino, če se vam bo le ljubilo.« »Ne,« je rekla, »to bi bilo nekoliko preveč, saj bi zapravila ves svoj zaslužek.« Potem se je zasmejala in tudi on se je smejal. Se sama ni vedela, kdaj sta prišla v mesto. Pred mostom pri tovarnah jo je vprašal, ali bo šla takoj vprašat za delo ali pa naj zapelje njen kovček v mesto — sicer pa: ali ima sploh že stanovanje? Skoro bi mu povedala po resnici, da je prišla na slepo srečo, a upa dobiti vsaj prenočišče pri neki znanici, ki že tri leta dela v tovarni — toda možu z veselimi očmi, ki je bil tako prijazen z njo, ni marala pripovedovati teh reči

in se mu je samo lepo zahvalila za vožnjo. Ko je voz odropotal čez most, je spravila kovček v najbližjo branjarijo in šla iskat delo.

Od takrat je preteklo več kot dve leti in tale vožnja ni bila tako prijazna kot prva. To, kar je bilo pred njo, se ji ni zdelo vabljivo. Toda bilo je dobro in pametno. Zavedala se je, da bo imela hrano in stanovanje in da ji ne bo več treba stanovati v prehodni sobi skupaj s tremi drugimi dekletki. Nič več ji ne bo treba ob sobotah gospodinjim umivati kuhinjskega poda in prati perila. Ne bo se več prerekala z njo in sostanovalkami zaradi porabljenega električnega toka. Tisti mali črni kahalnik na eno samo žico, je pomislila, res mislim, da se bom tudi brez njega najedla vsak dan do sita. In če bom varčevala, si bom lahko v dveh mesecih kupila nov zimski plašč. Tudi čevlje bi potrebovala... Z dolgim, zaskrb-ljenim pogledom je začela opazovati in presojevati svoje čevlje z gumijastimi podplati. Usnje je bilo že močno razpokano in podplati izhogeni, toda za v tovarno so se ji zdeli še zmeraj dovolj dobri. Končno je imela v kovčku še par drugih, bolj ših. Čevlji bodo prišli na vrsto pozneje, spomladi. Ce bo znala varčevati, si bo sčasoma lahko kupila marsikaj. Vse tisto, kar bo potrebovala, če si bo hotela kdaj urediti življenje.

Pravzaprav bi bila morala misliti na to že prej. Potem bi bila lahko zdaj že poročena in bi ji ne bilo treba iti na kmete. Viktor je imel resen namen. Toda seznanila sta se šele v pozni jeseni in zmeraj sta se sestajala samo v kinu ali pa ob nedeljah popoldne na plesu v Domu.

(Dalje prihodnjič)

Za kmetovalce

Pravočasna košnja in spravilo krme

Ko smo se enkrat že odločili, da smo v redu pognojili travnike z minerali (samo s fosforjem in kalijem), se je treba še odločiti za pravočasno košnjo in sodobnejše spravilo.

Naši kmetovalci največ grešijo s tem, da se prepozno odločijo za košnjo. Skoraj vsako upošteva le količino krme, ki jo bo dobil, čestokrat pa pozabi na hranilne snovi, ki bi jo naj ta krma imela. Od teh hranilnih snovi sta pa najvažnejša škrobna vrednost (ŠV) in prebavljivost beljakovine (PB). Škrobna vrednost in prebavljivost beljakovine sta le merila za kvaliteto krme, to je ravno tako, kot je meter merilo za blago. Za enotno merilo so se odločili zato, da lahko med sabo primerjamo različna krmila. Škrobna vrednost je torej tista številka, ki pove koliko škrobne moke bi morali pokrmiti, da bi dobili isti prirastek kot 100 kg neke druge krme. Navedem naj se primer, ki nam bo to nazorneje pokazal; če je škrobna vrednost prav dobrega sena na primer 38, pomeni to, da 100 kg takega sena zaleže pri prirastku ali pri mleku ravno toliko kot 38 kg škrobne moke.

Posebno važne snovi, ki so še v krmi, so tudi prebavljive beljakovine. Čeprav so v škrobni vrednosti vračunane, jih moramo kljub temu še posebej upoštevati. Te snovi imajo pri proizvodnji mleka in mesa največje naloge, zato jih v krmi ne sme manjkati. Beljakovine se ne morejo nadomestiti z maščobami ali škrobom. Vrednost neke krme je v precejšnji meri odvisna od tega, koliko beljakovin je v njej in kako je sorazmerje do škrobne vrednosti.

Sedaj, ko smo se malo pogloblje seznanili s pojmom škrobne vrednosti in prebavljive beljakovine, bomo lažje razumeli zakaj je treba zgodaj kositi (ko so trave še mlade) in na boljši način spraviti krmo kot je to v navadi.

Če kosimo na travniku samo dvakrat (to je v večini primerov) dobimo iz travnikov najmanj teh hranilnih snovi. Taki travniki nam običajno dajo le ca. 2000 škrobnih enot prebavljivih beljakovin, medtem ko nam travniki, ki jih izmenoma večkrat kosimo, dajejo tudi 7000 škrobnih enot ter 1400 enot prebavljivih beljakovin. Pri samem začetku košnje in pri spravilu krme imamo še mnogo skritih rezerv. Na lažji način in manj truda lahko dobimo iz travnikov več koristnih snovi. Torej za prvo košnjo se bomo odločili takrat, ko je v rastlinah največ škrobnih vrednosti in prebavljivih beljakovin. To je torej čas, ko začne trava poganjati prve bilj in ko ji do košenja manjka še kakih štirinajst dni, do cvetenja pa kake tri tedne. To je v naših podnebnih pogojih nekako med 20. majem in 1. junijem. Seveda pa se v nekaterih letih vegetacija malo zakasni ali pa je zgodnejša. Če bomo v tem času kosili in seveda še prej dosti gnojili, bomo lahko imeli tri košnje, ki nam bodo dale v redu pridelke. Nikakor pa s prvo košnjo ne smemo odlagati, kajti taka trava, ki že cveti ali še starejša, izgubi že ogromno hranljivih snovi.

Ko smo se enkrat že odločili za tako zgodnjo košnjo, se moramo pa še odločiti za takšen način sušenja, ki nam ohrani največ hranilnih snovi.

Seveda moramo pa pri tem upoštevati delo, ki ga s takim načinom spravila krme imamo. Dokazano je, da nam da najslabšo krmo tisti način sušenja, ki je pri nas najbolj udomačen, to je sušenje na tleh tako dolgo, da je krma čisto suha. Seveda upoštevati moramo tudi to, da pri nobenem načinu konzerviranja krme ne gre brez izgub. Še najmanj izgub je pri intenzivni paši, to je na čredinskih pašnikih. Pri sušenju sena s toploto (v posebnih sušilnicah) je izguba 5 do 10% hranilnih snovi, pri siliranju v silose je izguba 12 do 15%, pri prevetravanju nastajajo izgube, ki se gibljejo med 15 do 20%, pri sušenju na švedskih sušilih (na žici) so izgube 20 do 25%, pri sušenju na lesenih sušilih (kozlih) so izgube 30 do 35%, pri sušenju na tleh pa gredo te izgube že od 50 do 70%, če je pa v času sušenja še slabo vreme pa se izgubi tudi do 90% hranilnih snovi.

Ko se je treba odločiti za sušenje bi si morali pač izbrati tisti način, ki nam da najboljše krmo in ki ne zahteva največ dela. Pri tem imam v mislih prevetravanje ali dosuševanje sena. Sicer pa o tem kaj več pozneje. Ostali boljši načini sušenja se uporabljajo in so mnogo boljši od klasičnega sušenja na tleh.

Sušenje na sušilih (najboljša so švedska sušila, sušila narejena iz žice) je zelo uporabno in nam da boljše krmo ter ne zahteva toliko delovne sile v odmerjenem času kot sušenje na tleh. Če sušimo na sušilih lahko kosimo v vsakem času, ker nismo odvisni od vremena. Seveda dosežemo boljše kvalitete, če je vreme sončno in vetrovno. Najbolje je, da ko bomo pokosili, jo pustimo nekaj časa ležati, da malo uvne. Tako uvelo lažje zlagamo v sušila in nam ni potrebno toliko sušiti, ker tako na pol suhe krme spravimo več na sušila. Če je vreme bolj nenaklonjeno sušenju lahko zlagamo v stogovje čisto svežo krmo, moramo pa upoštevati, da jo zložimo bolj na tanko. Sušil moramo napraviti toliko, da z lahkoto spravimo gor pridelek najobilnejše košnje (košnje sena). Za poznejše pridelke pa bo kapaciteta sušil v vsakem primeru zadostovala, kajti pozneje ni vegetacija več tako bujna in pridelki so vedno manjši.

Ko je krma na sušilih dovolj suha (temu se hitro privadimo) jo moramo takoj spraviti pod streho, kajti če je tako suha krma še naprej izpostavljena dežju, se še vedno vrši izpiranje. Za spravilo take krme izberemo pač takšen čas, da krma odvolene, da se nam ne drobijo najnežnejši — najkoristnejši lističi.

Sušenje s prevetravanjem je za naše prilike, najboljše, saj nam da kvalitetno krmo, stroški same naprave pa niso pretirano dragi. Saj se nam taka investicija pri velikih količinah posušene krme kmalu amortizira. Na tleh sušeno seno se začne drobiti pri vlagi 30—40%. Torej to je tista meja sušitve na tleh, kjer še ne pride do večjih izgub in kjer naj bi krmo spravili na dosuševalno napravo.

Ventilacijska naprava za dosuševanje sena nam omogoča, da krmo mnogo bolje spravimo s travnika, kjer je izpostavljena slabemu vremenu, izpiranju, drobljenju in neugodnemu vplivu sončnih žarkov, ki vplivajo na količino karotina in s tem posredno na količino A vitaminov.

Naprava za prevetravanje je sestavljena iz ventilatorja, centralnega kanala in iz rešetk. Lahko je sestavljena samo iz ventilatorja in centralnega kanala, ki ima dva dela. Ravno sistem kanalov je ta, da smo se odločili za dve napravi. Ves problem obeh naprav je ta, da speljemo skozi napol uvelo krmo suh zrak, ki ko prodira skozi krmo sabo odnaša vodo. Srce obeh naprav je ventilator, ki mora biti tak, da nam da vsako uro 360 m³ zraka na vsak kvadratni meter površine. Vsak m³ zraka vzame sabo samo 2 grama vode. Če računamo, da ima zelena krma 85% vode, v dosušeni senu pa je največ 20% vode, je treba odstraniti veliko količino vode, na primer 100 kg zelene trave nam da 18,7 kg suhe krme, izhlapi pa mora pri tem 81,3 kg vode. O sami tehnični izvedbi te naprave pa bomo pisali v naslednjem sestavku.

tribuna vaših mnenj

Še enkrat: „Mozaik velenjskih stezic“

V zadnji številki »Saleškega rudarja« je marsikdo od Velenjčanov prebral članek z naslovom »Mozaik velenjskih stezic«, in se tudi čutil krivega. Vsekakor je obsojanja vredna hoja po urejenih in lepih zelenicah, da bi si za nekaj minut ali sekund skrajšali vsakodnevno pot in hojo po mestu. Ljudje smo še pač vedno takšni, da rabimo »policaja«, sicer se ne znamo ali pa se nečemo ravnati po splošnih pravilih etike in javnega reda. Naj se vsak izmed nas občanov zaveda, da je dostojna in pravilna hoja po javnih površinah del srčne kulture in bontona, ki ga pričakujemo od slehernega kulturnega in civiliziranega človeka. Če bi se vsi ljudje zavedali in se ravnali tako kot je potrebno, res ne bi bilo potrebnih nobenih opozorilnih kolov, ograj in navadne ali bodeče žice. Uprava komunalno-obrtnega centra v Velenju mora vsekakor zaščititi zelenice in masade, sicer jih vsako vzdrževanje stane mnogo denarja.

Recimo, da se večina ljudi ravna po načelih lepega vedenja in bontona, manjšina pa vsega tega ne upošteva. Toda, ali se morda marsikate-

ri občan, ki se dostojno vede in upošteva vsa taka in podobna opozorila le ne čuti prizadetega, če naleti na napis kot na primer: »Hoja po travi, spodobi se kravi!« Menim, da s takim opozorilom ne storimo ničesar lepega in vzpodbudnega, ampak človeka lahko le užalimo. Kajti po travi hodijo tudi ljudje radi, seveda ne po mestnih zelenicah ali nasadih. Lične opozorilne tablice z vljudnimi

Vaša pisma

in prijetnimi napisi bodo po mojem mnenju naletele na boljši in kulturnejši odziv občana. Pri vsem tem pa me moti eno. Ko se namreč tik ob urejenih ali neurejenih zelenicah, kot je na primer vzdolž Kristlovega bloka, kjer je trgovina »Sodobna oprema«, nameščajo barriere iz bodeče žice. Ali je to kulturno in estetsko? Ali je to sploh dovoljeno, da se v neposredni bližini oziroma v sa-

mem okolju, kjer prebivajo ljudje in kjer tekajo tudi zelo majhni otroci, postavljajo nevarne barriere iz bodeče žice. Ali je res vse to toliko potrebno, samo da lahko poleti kosimo travo, zelena površina pa sploh ni urejena, kot je primer poleg bloka »Sodobne opreme«?

Zanima me, kaj pravijo drugi občani o tem. Vsekakor, da nevarna bodeča žica ne spada v tako okolje, poleg tega pa je to zelo neestetsko. Valter Končan, Saleška 20, Velenje

Ne uničimo vsega

Spoštovano uredništvo! V Velenju bodo kmalu vse zelenice uničene, čeprav skrbi komunalno obrtni center, da ljudje ne bi hodili po njih. Zelenica med Vojkovo in 55-stanovanjskim blokom pa še ni zaščiten. Samo dve stranki sva takšni, ki želiva očuvati to zelenico, zato prosiva komunalno obrtni center, da bi zelenico zaščitili s količki, ker sva sami brez moči.

Večkrat sem že opozorila ljudi, da ne smejo preko zelenice, pa sem dobila vedno nesramne odgovore. Naradili smo že cvetlično gredo, misleč, da ljudje ne bodo več hodili preko zelenice. Nič ni pomagalo. Pohodili so še cvetlice. Skoda vsakega truda. Po mojem mnenju bi bilo dobro vse kršilce kaznovati in njihova imena objaviti v našem lokalnem časopisu.

Ljubiteljica rož

Celjsko gledališče v Velenju

La Malquerida

Španska kmetska tragedija

V sredo, 15. februarja zvečer, bo v kulturnem domu nova predstava Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja. Celjski gledališčniki se bodo predstavili z »La Malquerida«, Jacinta Benaventa.

Lani smo praznovali stoletnico rojstva Jacinta Benaventeja, enega največjih dramskih pisateljev špan-

čet odnos, bolj ko ga ona svraži, bolj ga ljubi.

Dejanje je preprosta, veličastna drama ljudskih strasti, ki ne potrebuje posebne razlage. Ljudje so taki, kakršni so, posebne okolnosti pa pripomorejo k temu, da se njihova skrita nagnjenja razvijejo v smeri, ki poruši ustaljene navade in spro-

Celjski gledališčniki bodo gostovali v velenjskem kulturnem domu v sredo, 15. februarja ob 20. uri. Uprizorili bodo špansko kmetsko tragedijo »La Malquerida« (»Grešno ljubljena«).

Na sliki: Marija Goršič (Raimunda) in Jože Pristov (Esteban).

skega rodu, ki je za svoje delo prejel 1922. leta Nobelovo nagrado.

La MALQUERIDA (Grešno ljubljena) je kmečka drama, napisana pa je bila leta 1913. To je drama strasti in španske ljudske miselnosti. Fabula je preprosta: Raimunda se je kmalu po smrti svojega moža vnovič poročila s simpatičnim Estebanom, za katerega je mislila, da bo skrben gospodar in drugi oče njeni hčerki Acacii. Prvo se je uresničilo, drugo pa je šlo po zlu. Hči je zaso-vražila moža, ki je stopil na mesto njenega očeta ter ji »ugrabil« materino ljubezen. To sovraštvo pa se z leti sprevrže v nasprotje, v podzavestno, kasneje pa že zavestno pregrešno nagnjenje do očima Estebana, ki prav tako skriva v sebi pošastno razklanost, ki ga žene v obup in celo zločin. Čeprav ima rad svojo ženo in čeprav želi storiti vse, da bi pred svetom in sebi dokazal da hoče biti in ostati samo to, kar je utrjeno v ljudeh že tisočletja, pa ga že sama kretnja pastorka Acacia spravi v novo brezumje, da je pripravljen za to svojo strast ponovno ubijati. Bolj ko je med očimom in pastorko na-

ži katastrofo.

Osrednje like v La Malquerida, ki jo bodo odigrali Celjani pri nas v Velenju, so ustvarili: Marija Goršičeva kot Raimunda, Jože Pristov — njen drugi mož in Jana Smidova, Acacia — Raimundina hči iz prvega zakona. Druge osebe prikazujejo še: Nada Božičeva — stara dekla Juliana; vaške žene in dekleta pa — Minu Kjudrova, Mija Mencejeva in Marjana Krošlova. Sosed Eusebia je Pavle Jeršin, zaročenec Faustina pa Stefan Volj. Nobertina igra Bruno Vodopivec, hlapca na Sotu pa Janez Bermež (Bernabe) in Sandi Krošl (Rubio). Kot ženske sodelujejo v predstavi še Angela Korošec, Olga Puncer in Vera Sraker.

Delo je režiral Dino Radojevič, član zagrebškega dramskega gledališča in docent za dramsko igro na Akademiji za igralsko umetnost v Zagrebu.

V lepo odsko govorico pa je predstavo prevedel prof. Mirko Vivot.

Vabimo ljubitelje oderske umetnosti, da si ogledajo predstavo »La Malquerida«, v sredo 15. februarja ob 20. uri v velenjskem kulturnem domu.

Več rib - manj ulova

Da bi ocenili delo preteklega leta, so se pred dnevi zbrali soštanjski ribiči na redni letni občni zbor. Poleg članov in mladincev ribiške družine »PAKA« so bili na zboru tudi predsednik Zveze ribiških družin Celje Jože Sagadin, gospodar Jože Lipovnik in član Ing. Cmak.

Člani ribiške družine »PAKA« so lani vložili v gojitveni potok Toplice 30.000 kosov zaroda z mešičkom potočne postrvi in 3.000 kosov zaroda z mešičkom postrvi šarenke. V gojitveni potok Sopotu so vložili 10.000 kosov zaroda potočne postrvi. V salmonidne revirje Pake, Velunje, Bečevnice, Toplice in Florjanščice so vložili 6.200 mladic potočne postrvi in 537 mladic postrvi šarenke. V mešani revir Pake so vložili še 2.050 krapovskih mladic. Tako so po gospodarskem načrtu preseglj plan s salmonidi za 45 odstotkov, pri vlaganju krapov pa kar za 100 odstotkov.

Ribiška družina iz Soštanja upravlja 72,6 km vodnega toka s 36,7 ha lovne površine. Ta pa se je nekoliko zmanjšala zaradi regulacije Pake od Soštanja do Saleka in zaradi odvzema vode za vodovode v Velenju in Soštanju. Uspeh ulova rib ni bil enak intenzivnemu poribljavanju, ker so se mnogi jezovi porušili in s tem uničili naravna zaklonišča in drstišča.

Lani je 72 članov in 12 mladincev ribiške družine »Paka« v 1.938 lovni dnevih ulovilo 1.812 rib v skupni teži 881 kg.

Soštanjski ribiči bodo letos pregledali vse vodotoke ter ugotovili, kje bodo morali popraviti vodne naprave, da hudournne vode ne bi povzročale tolikšne škode na ribah in obrežnih zemljiščih. Na občnem zboru so tudi opozorili, da bi morali takoj zgraditi čistilne naprave za celotno področje Velenja in Soštanja, kjer bi centralno čistili industrijske in fekalne odplake, ki se sedaj neprečiščene izlivajo v Pako.

M. V.

Dopisujte in oglašujte

V NAŠ LIST!

SORODNIKOM IN ZNAN-CEM V TUJINI NAROCITE »SALEŠKI RUDAR« HVALEZNI VAM BODO ZA POZORNOST!

šport šport šport šport

VEČ KOT 130 OTROK
JE SMUČALO

Slabe snežne razmere v Velenju v času zimskih počitnic so onemogočile, da bi lahko organizirali smučarske tečaje v Velenju. Zato so na sestanku Občinske zveze društva prijateljev mladine z učitelji in vaditelji smučanja sklenili, da bodo vozili otroke z avtobusom v Črno na Koroškem in v Mislinji. Odziv na to akcijo je bil precejšen, saj se je prijavilo preko 80 smučarjev za tečaj v Črni in skoraj 60 začetnikov za Mislinjo.

Za šestdnevni tečaj v Črni je bilo treba plačati 30 N-dinarjev, za tečaj v Mislinji pa 10 N-dinarjev. S tem denarjem je bila plačana vožnja z avtobusom do smučišča in nazaj, vožnje z vlečnico in čaj po vadbi.

V Črni so bili tečajniki razvrščeni v sedem vrst, po znanju smučanja, ki so jih vodili vaditelji in učitelji smučanja Marjan Pistotnik, Oto Kugonič, Franc Cesar, Ignac Salej, Bojan Glavač, Marjan Pustovnik in Rudi Zevart. Po mnenju vaditeljev je taka oblika vadbe ob žičnici zelo

STAREJSE PIONIRKE:

1. Nevenka Kugonič	1:12,0
2. Zora Valenčak	1:21,0
3. Milena Meh	1:24,6

MLAJSI PIONIRJI (krajša proga)

1. Podpečan	27,0
2. Boris Vajthausner	30,0
3. Blagotinšek	30,4
4. Jože Polenik	30,6
5. Matjaž Jamnikar	30,9
6. Matjaž Vrtovec	31,4

MLAJSE PIONIRKE:

1. Anda Ambrožič	30,2
2. Eta Gaberšek	30,5
3. Jasna Sterban	31,0

Začetniki pa so tekmovali v smuku in veleslalomu.

Vrstni red najboljših:

VELESALOM:

1. Kralj	25,7
2. Igor Pečovnik	26,0
3. Gorogranc	26,3
4. Irena Gorogranc	26,7
5. Darko Kalsesberger	26,8
6. Danilo Čas	28,8

SMUK:

1. Zvonko Vah	28,6
2. Rajko Špital	28,7
3. Darko Kalsesberger	28,8
4.-5. Toni Pozvek	29,0
4.-5. Igor Pečovnik	29,0
6. Milan Sevšek	30,0

Na koncu bi dodali še nekaj misli in napotkov za v bodoče.

Za smučarske tečaje bo potrebno otroke bolj pripraviti, tako telesno kakor tudi glede opreme, robničave smuči, ki se čvrsto pritrdijo na čevlje, palce z obroči naj bodo v bodoče osnovna zahteva za tiste, ki so že drugič na tečaju. Nekateri otroci so prišli na tečaj brez rokavic, brez kape, v slabih čevljih in podobno. Ne gre za to, da morajo biti vsi »perfektno« opremljeni, gre za to da se bo otrok prijetno počutil na snegu s svojimi sovrstniki, da ga ne bo zeblo in da bo lahko posnemal vaditelja, ki mu pokaže to ali ono prvo smučanje.

Precejšnje zanimanje za smučanje, tako med otroki kakor tudi med starejšimi ljudmi, kaže da bo treba za prihodnjo sezono pripraviti več strokovnega kadra za vadbo na smučarskih tečajih. Če želimo, da bodo tečaji učinkovitejši oziroma, da se bodo otroci v eni sezoni več naučili, bo potrebno prireditelj tečaje, ki bodo trajali vsaj 10 dni. Nekateri otroci stopijo na smuči šele na tečaju. Zato je potrebno dva, tri dni, da se navadijo na smuči, na snegu, na teren in pridobijo potrebno kondicijo za povsem nove gibalne izkušnje. Sele po tej »aklimatizaciji« je otrok sposoben miselno in telesno dojemati od vaditelja razložen in pokazan smučarski lik. Tako pri 6-dnevnem tečaju za posredovanje novega znanja ostane le še tri dni vadbe, kar pa je odločno premalo, da bi lahko otroci vidno napredovali.

Nazadnje ni odveč misel, da bo potrebno v Velenju pristopiti k organizaciji smučarskega kluba za alpske discipline, kamor se bi lahko vključevali smučarji, ki želijo svoje znanje dopolnjevati s tekmovaljem. V klub pa bi se lahko vključili tudi vsi ostali smučarji, ki si želijo organizirano rekreacijsko smučarsko udejstvovanje.

Skoki v Mislinji

Na 65-metrski skakalnici v Mislinji je bilo klubsko tekmovanje v skokih domačega društva in smučarskega kluba Partizan-Rudar Velenje. Najboljši je bil Velenjčan Polde Krevselj, ki je skočil 50,5 m in 49 metrov. Od domačinov pa je bil najuspešnejši Jurij Smon z najdaljšim skokom 32,5 metra.

Rezultati:

1. Polde Krevselj, Velenje	187,5 (50,0 49);
2. Maks Švener, Velenje	162,2 (42,5 47);
3. Jože Sredenssek, Velenje	160,8 (45,5 43,5)
4. Drago Zupanc, Velenje	157,0 (43,5 44,5);
5. Slavko Berglez, Velenje	122,4 (37 36,5);
6. Jurij Smon, Mislinja	97,9 (31 32,5);
7. Jože Klemenc, Mislinja	89,9 (29 30,5);
8. Tone Jeseničnik, Mislinja	80,3 (28, 28,5);

Obiskali smo...

Velenjski delavski klub je prijeten kotiček za vse one, ki želijo pokramljati s prijatelji ali pa posedeti nekaj časa v razgibanem okolju.

Upravnik delavskega kluba Evgen Dervarič pa želi še več. »Vsak obiskovalec mora najti v prostorih tudi del kulturnega razvedrila.« nam je povedal, ko smo ga obiskali in prekinili sredi dela. Pogovarjali smo se ravno takrat, ko je pripravil razstavo amaterskega slikarja Svetina iz Zavodnje. Zato smo tudi tu začeli.

— Najprej smo vprašali tovariša Dervariča, koliko razstav je že bilo v delavskem klubu.

»Vsega skupaj smo v klubu priredili 82 likovnih razstav, znanih in manj znanih umetnikov ter amaterjev. Lani jih je bilo 12, razstavljali pa so med drugim naslednji akademski slikarji: Janez Vidic iz Maribora, Stane Jarem iz Kočevja, Avgust Lavrenčič iz Celja in Janusz Bersz iz Poljske. Menim, da ima naš klub primeren razstaveni prostor in so vse razstave dobro obiskane. Likovne razstave bomo še naprej prirejali. Velenjčani so v tem času pokupili že dosti umetniških slik in z njimi opremili svoja stanovanja. S tem prav gotovo širimo kulturo med prebivalci in opravljamo kulturno poslanstvo. Razstavljena dela pa si ogleda pod strokovnim vodstvom tudi šolska mladina.«

— In s čim skrbite za razvedrilo gostov?

»Nekdaj smo imeli torkove večere.

re. Zdaj, ko ima večina delovnih kolektivov pristo soboto, smo ob sobotah začeli prirediti družabno-za-

Evgen Dervarič: »Želim razvijati pravo klubsko življenje.«

bavne večere. Angažirali smo razne zabavne ansamble in pevce. Prihodnji mesec pa bodo v klubu gostovali Slaki in ansambel Borisa Kovačiča.

NOVI ORGANI ZA UGOTAVLJANJE
POKOJNINSKE DOBE

Pokojninsko dobo (zavarovalno in posebno) so ugotavljale posebne komisije za ugotavljanje pokojninske dobe pri občinskih skupščinah. Pri teh komisijah so se lahko vlagali zahtevki za ugotovitev posebne dobe do 31. 12. 1966, za ugotovitev zavarovalne dobe pa do 31. 12. 1970.

Zvezna skupščina pa je na zadnji seji zveznega in socialno-zdravstvenega zbora, ko je nekoliko zaosirila pogoje za uveljavljanje pravice do pokojnine, spreminila tudi organe, ki so pristojni ugotavljati posebno in zavarovalno dobo za pokojnino, ki so jo zavarovanci dopolnili pred uveljavitvijo novega pokojninskega zakona. V bodoče te dobe ne bodo več ugotavljale posebne občinske, oziroma republiške komisije, pač pa bodo to opravljali zavodi za socialno zavarovanje. Ti zavodi se bodo tudi v bodoče morali v vseh primerih, kadar bodo odločali o zahtevku za ugotovitev časa udeležbe v narodnoosvobodilnem boju ali

aktivnega sodelovanja v narodnoosvobodilnem gibanju, preskrbeti najprej obrazloženo mnenje združenja borcev narodnoosvobodilne vojne občine, v kateri je zahtevnik aktivno deloval v narodnoosvobodilnem gibanju.

Omenjeni zakon je začel veljati 15. 1. 1967. S tem dnem je prenehala z delom občinska komisija za ugotavljanje posebne in navadne dobe. Izvršilni odbori skupščine republiške skupnosti socialnega zavarovanja morajo do 15. 4. 1967 določiti službe v zavodih za socialno zavarovanje, ki bodo v bodoče ugotavljale pokojninsko dobo. Dokler te službe ne bodo določene, občinske komisije svojih zadev ne bodo mogle predati in se bo njihovo obravnavanje za toliko časa zavleklo. Pripominjamo še, da je rok za uveljavljanje posebne dobe s pričami že potekel 31. 12. 1966, z 31. 12. 1967 pa bo potekel tudi rok za ugotavljanje zavarovalne dobe na podlagi izjav prič.

VABIMO SODELAVCE

Razpisna komisija DS trgovskega podjetja na veliko in malo »BAZEN« Velenje razpisuje naslednja delovna mesta:

1. ŠEFA PREDSTAVNIŠTVA IN PRODAJALNE PREMOGA – v Celju, Gledališka 9;
2. SAMOSTOJNEGA KOMERCIALISTA za železnino v engro oddelku;
3. KALKULANTA.

POGOJI:

1. Višja ali srednja strokovna izobrazba s 3 odnosno 5-letno prakso na ustreznem delovnem mestu ali visoko kvalificiran trgovski delavec s 5-letno prakso na ustreznem delovnem mestu.
 2. Višja komercialna ali srednja ekonomska šola s 3 odnosno 5-letno prakso ali visoko kvalificiran trgovski delavec z 8-letno prakso v železnini.
 3. Ekonomska srednja šola ali VKD trgovske stroke s 3 odnosno 8-letno ustrežno prakso.
- Pod 2. zagotovljeno družinsko stanovanje. Osební dohodek po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov. Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

PRODAMO

Kreditna banka Celje, podružnica Velenje prodaja rabljeno, a še uporabno peč centralne kurjave tipa Neo-vulkan I.

Ogled peči je vsak dan od 7. do 14. ure v ekspozituri banke v Šoštanjju.

Opozorilo
Velenjčanom

PREBIVALCE VELENJA OPOZARJAMO, DA SMETISKA V SMARTNEM NI VEČ, KER SMO ZACELI UPORABLJATI NOVEGA.

KAZNOVAN BO VSAK, KI SE BO SE POSLUŽEVAL STAREGA SMETISKA.

Kom. obrtni center Velenje

MALI OGLASI

PREKLICI

● Majda Slapnik preklicujem neresnične besede, ki se govorijo o tovarišici Mariji Legner in njenem potovanju v Avstrijo in se ji zahvaljujem, da je odstopila od tožbe.

● Preklicujem veljavnost plačilnega kartončka RLV številka 158. Filip Nemeč, Prebold 9.

KINO

KINO »SVOBODA« VELENJE

11. in 12. februarja »KROG LJUBEZNI« francoski barvni Cs film
14. in 15. februarja »BALTISKA SLAVA« sovjetski vojni film
16. in 17. februarja »NAUSTAREJSI FERSO« francoski barvni Cs film
18. in 19. februarja »SEDLAJ VETER« ameriški barvni Cs film
21. februarja »PESEM SVETA« francoski barvni Cs film
22. februarja »VOLCICA« bolgarski Cs film
23. in 24. februarja »TIHO, TIHO CHARLOTE« ameriški film

FILMSKO GLEDALISCE VELENJE

13. februarja »FATAMORGANA« ameriški film
20. februarja »PESEM SVETA« francoski barvni Cs film

Francoski barvni film »Krog ljubezni« bodo vrtili 11. in 12. 2. v kinu »Svoboda«.

HOTEL »PAKA« VELENJE

KONCERTNA
NARODNA IN PLESNA GLASBA
VSAK DAN, RAZEN PONEDELJKA

»Strogi« sodniki so merili čas mladim tečajnikom

uspešna, saj otroci veliko več presmučajo in v razmeroma kratkem času lahko veliko več pridobijo na znanju, predvsem tisti smučarji, kjer gre za utrjevanje že pridobljene sposobnosti krmarjenja. Očiten je bil napredek pri tistih tečajnikih, ki so bili to pot že drugič ali tretjič na tečaju.

Skupino začetnikov pa so v Mislinji (v Dovžah pri Mislinji) vodili: Vlado Pocač, Majda Glavač in Ivan Mravljak. Začetniki so pokazali veliko veselja in volje, da bi se naučili smučati, vendar zaradi premalo ur vadbe in premalo vaditeljev ni bilo moč predelati začetniškega programa.

Zadnji dan tečaja so se tečajniki pomerili med seboj v veleslalomu. Razvrščeni v štiri skupine so najboljši dosegli naslednji vrstni red:

STAREJSI PIONIRJI:

1.-2. Oti Kugonič	58,0
1.-2. Milan Zvan	58,0
3. Bojan Godec	58,4
4. Ervin Pristan	59,9
5. Cle Kugonič	1:00,2
6. Zoran Pistotnik	1:04,5

Z dvema avtobusoma so vozili otroke na smučanje v Črno

LETNE KONFERENCE ZKS

Sredi januarja so začeli po osnovnih organizacijah ZKS v naši občini z letnimi konferencami. Kot so predvidevali na občinskem komiteju bodo konference končane do konca februarja. Občinska konferenca pa bo po vsej verjetnosti meseca aprila.

Letošnje konference osnovnih organizacij Zveze komunistov imajo povsem delovni pomen. Na njih bodo komunisti ocenili politično stanje po brionskem plenumu in ugotovili v kakšni meri so se komunisti zavzemali za realizacijo sprejetih sklepov in stališč. Pregledali bodo delo posameznih komunistov v samoupravnih organih, družbeno političnih organizacijah, organih, društvih in ocenili, če so komunisti doumeli pomembnost nadaljnega utrjevanja našega gospodarskega sistema, ki temelji na delavskem in družbenem samoupravljanju, na osvoboditvi dela in nagrajevanju po delu.

Razprave po IV. plenumu so z vso ostrino postavile ponovno na dnev-

ni red vprašanje individualne in kolektivne odgovornosti. Mnogo upravičenih pripomb je bilo izrečenih na komuniste, ki opravljajo odgovorne naloge v delovnih organizacijah in družbeno-političnih skupnostih na vseh nivojih. Zato bodo morali komunisti na letnih konferencah pregledati, če so se komunisti dosledno zavedali pomembnosti demokratičnega načela in jih tudi sami v neposredni praksi izvajali.

Vse bolj postaja osnovni nosilec idejno političnega dela vsak komunist sam kot samostojna politična in družbena osebnost s trdno izoblikovano svetovno nazorsko orientacijo in osnovo, ki temelji na filozofskih postavkah marksizma. To omogoča vsakemu komunistu, da

sam presoja in zavzema stališča o posameznih družbenih vprašanjih. Pri tem pa klasična funkcija osnovne organizacije izgublja na pomen. V osnovnih organizacijah naj bi v bodoče predvsem oblikovali stališča o najsplošnejših idejnih in družbenih vprašanjih politike graditve Zveze komunistov in organizacijska vprašanja. Pretežno so se sedaj osnovne organizacije ukvarjale z organizacijskimi vprašanji in manj z idejno političnimi in družbenimi vprašanji. Zato je potrebno postaviti takšno organizacijsko obliko, ko osnovne organizacije ne bodo več obremenjene z organizacijskimi vprašanji, ampak bodo lahko komunisti razpravljali o bistvenih nalogah Zveze komunistov.

Vse te in še druge probleme bodo obravnavali komunisti velenjske občine na letnih konferencah osnovnih organizacij. Komunisti pa bodo izvolili še delegate za občinsko konferenco in nova vodstva osnovnih organizacij in tovarniških komitejev.

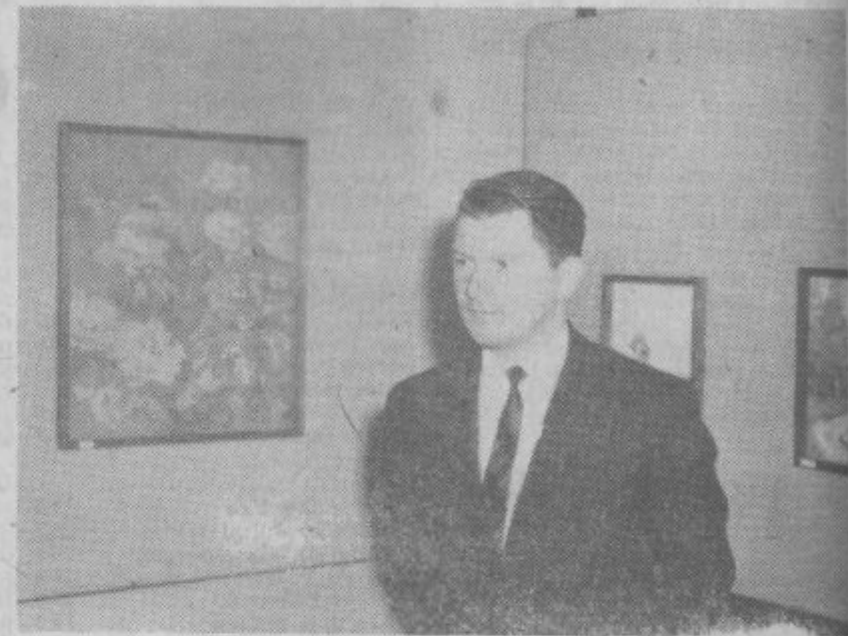
JOŽE SVETINA - TAJ

razstavlja v delavskem klubu

Amaterski slikar Jože Svetina-Taj, učitelj iz Zavodnje nad Šoštanjem, razstavlja prvič svoja dela v velenjskem delavskem klubu.

Razstavljenih ima 37 olj in akvarelov, večinoma pejzažev iz domačega kraja, okolice Zavodnje in drugod; nekaj pa je tudi tihožitij.

dela. Vedno so me nadlegovali, naj jim rišem domače naloge. Kasneje, ko sem začel učiteljevanje, sem se predal mladini. Že v Vitanju sem na šoli vodil likovni krožek. Moje zanimanje do likovne umetnosti pa se je stopnjevalo, ko sem prišel v razgibano kulturno življenje na področju velenjske občine. Tu sem se začel

NA NAŠA VPRAŠANJA ODGOVARJA: IVAN FECE - PREDSEDNIK AMD »ŠALEŠKA DOLINA«

Ko se sprehajamo po ulicah, srečujemo vozila z modro tablico in oznako »L«. Le redkokdaj pomislimo, da so za volanom učenci, poleg njih pa stalno bedi instruktor. Precejšnja je številka voznikov, ki so se naučili šofirati pri instruktorjih domačega avtomoto društva. Sedaj je v društvo včlanjenih kar 350 članov, večinoma lastnikov avtomobilov.

Nekdaj smo imeli v dolini dve društvi. Jeseni 1965. leta pa sta se obe združili v skupno društvo AMD »Šaleška dolina«. Zanimalo nas je zakaj so se društvi združili in zaprosili Ivana Feceta, da odgovori na naša vprašanja.

Tovariš predsednik, povejte nam, bralcem zakaj ste uklinili društvo v Šoštanju in ustanovili skupno avto-moto društvo?

— Čeprav je bilo včasih šoštanjsko društvo aktivno, je to postalo zadnja leta nedelavno. Zabredli so v finančne težave. Ker niso nič delali, niso imeli dovolj denarja za redno poslovanje. Poleg tega pa je prevladovalo mnenje, da bi lahko imeli v Šaleški dolini samo eno društvo, ki bo sposobno razvijati društveno dejavnost. Kot v Šoštanju, tako smo se tudi v Velenju odločili, da bomo imeli v dolini samo eno društvo, ki bo razvijalo šolstvo, nudilo pomoč

IVAN FECE

članom in skrbelo za preventivno vzgojo koristnikov cest.

Zakaj ste po združitvi opustili društvene prostore v Šoštanju?

— Društvo v Šoštanju je imelo takrat, ko smo se združili preko milijon starih dinarjev neporavnanih

obveznosti. Prostori mehanične delavnice v Šoštanju so bili slabo opremljeni. Ustrezni inšpektorski organ je prepovedal opravljati mehanična dela v prejšnjih prostorih. Popraviti bi morali električno napeljavo in urediti še dosti drugih varnostnih naprav, če bi hoteli delati v prejšnji delavnici. Za to pa bi rabili precej denarja. Bili pa smo mnenja, da je bolje, če usposobimo eno samo delavnico, ker je razdalja med obema krajema majhna.

Včasih ste prirejali v Velenju republiške cestno hitrostne avto-moto dirke. Zakaj jih ne organizirate več?

— Organizirati takšne hitrostne dirke po mestnih ulicah ni malenkost. Poleg precejšnjega dela so potrebna tudi denarna sredstva. Brez pomoči gospodarskih organizacij ne bi mogli zbrati okoli 13 milijonov starih dinarjev, kolikor je potrebno za takšno prireditev.

Se srečujete s posebnimi težavami?

— Rabili bi svoja stanovanja, da bi dobili strokovni kader. V mehnični delavnici bi namreč rabili sposobnega vodjo delavnice, da bi lahko kvalitetno popravljali motorna vozila.

Borci so zborovali

Člani krajevne organizacije ZB NOV so imeli 2. januarja redni letni občni zbor. Čeprav so na občni zbor povabili številne zastopnike drugih krajevnih organizacij, teh na zboru šoštanjskih borcev ni bilo. Tako ni bilo nobenega zastopnika od krajevnega odbora Socialistične zveze, krajevnega odbora ZROP in krajevnega odbora ZVVI. Na občnem zboru tudi ni bilo nikogar od občinskega združenja Zveze borcev. Krajevna organizacija ZB Šoštanj ima 280 članov. Vsi so člani Socialistične zveze, 74 pa jih je včlanjenih v Zvezo komunistov.

Predvsem so šoštanjski borci razpravljali o skrbi družbe za borce in člane njihovih družin. Lani je v počitniški koloniji v Rovinju letovalo 25 članov in njihovih svojcev. Nekateri od teh pa so dobili za letovanje tudi denarno pomoč.

Govorili so tudi o spomeniškem varstvu. Temu so v preteklem letu posvetili večjo pozornost. Ob vsakem prazniku so bili spomeniki očiščeni in okrašeni. Spominski plošči bratov Mravljakov in Šolnovih fantov sta bili obnovljeni. Dogovorili so se, da bodo še nadalje vestno skrbeli in vzdrževali vsa obeležja iz narodnoosvobodilne borbe, ki so na območju mesta Šoštanj. Na dan borca letos pa bodo odkrili spominsko ploščo predvojnemu skojevcu in borcu Janku Vrabčiču, ki je 5. decembra 1943. leta padel kot komisar I. šumadijske brigade.

Člani krajevne organizacije ZB NOV so obljubili, da bodo pomagali pri zbiranju zgodovinskega gradiva o delavskem gibanju pred vojno in gradivo o narodnoosvobodilnem gi-

banju v Šoštanju. Ta material bi rabili, da bi napisali krajevno kroniko. Prav tako bodo pomagali zbirati

zgodovinski material za oddelek NOB v velenjskem muzeju.

M. V.

Socialistična republika Slovenija
SKUPSCINA OBČINE VELENJE
Oddelek za notranje zadeve
Številka: 2-21/3, 4, 5, 1, 2-1967
2-21/48, 49, 50, 51-1966
Datum: 31. 1. 1967

RAZGLAS

Po 6. točki navodila o postopku z najdenimi predmeti (Uradni list FLRJ, št. 93/49) objavlja oddelek za notranje zadeve Skupščine občine Velenje, da so bili na območju občine najdeni spodaj navedeni predmeti:

1. 5 kom. moških koles znamke ROG najdeni na območju PM Šoštanj;
2. 1 kom. moško kolo znamke PUCH;
3. 1 kom. moško kolo neznane znamke, črne barve;
4. 1 kom. moško kolo neznane znamke, zelene barve;
5. gotovina 15.000.— starih dinarjev;
6. nova plašča za kolo — 2 kom.
7. žensko kolo neznane znamke, sive barve;
8. žensko kolo znamke ROG;
9. moško kolo znamke LASTA-PARTIZAN;
10. moško kolo neznane znamke, modre barve;
11. moško kolo ROG-SPORT.

Prosimo lastnike zgoraj navedenih predmetov, da jih dvignejo v roku 6 (šest) mesecev po objavi tega razglašja. Kolesa si lahko ogledate vsako sredo popoldne. Po tem roku bodo najdeni predmeti last družbenega premoženja.

IZSELJENSKI PIKNIK V VELENJU

4. julija bo v Velenju izseljenski piknik. Ob velenjskem jezeru se bodo iz vseh krajev sveta zbrali naši izseljenci in se razvedrili v domačem okolju.

Prireditev, ki sovpada v mednarodno turistično leto, je za Velenje velikega pomena. Domače turistično društvo, ki bo glavni nosilec celotne prireditve, se že nanjo skrbno pripravlja. To pa ni dovolj. V pripravah na izseljenski piknik bi morali sodelovati vsi Velenjčani. Če se bomo z združenimi moči lotili priprav, potem bo uspeh večji. Ne sme nam biti vseeno s kakšnimi vtisi bodo iz Velenja odšli naši rojaki.

Na zadnji seji upravnega odbora Turističnega društva so že imeno-

vali osrednji delovni odbor in devet delovnih komisij, ki bodo pripravile in vodile celotno prireditev. V osrednjem delovnem odboru so: Mitja Lap — predsednik, Tine Ojsteršek — podpredsednik, Danica Hercog — tajnik in člani — Fani Romih, Avgust Jeriha, Lojze Jevšenak, Branka Mravljak, Stane Hudal, Jože Grabner, Tone Ambrožič (tajnik izseljenske matice Slovenije), Peter Krapež, Drago Umek, Ljuban Naraks, Ivan Atelšek, Ivan Fijavž, Ludvik Mali, Ciril Joger, Rudi Maver, Ivo Gorogranc, Ivo Jamnikar, Alojz Fijavž, Miha Krofl, Gustl Verdelj, Rudi Bajc, Franci Korun, Martin Tovornik, Franjo Sevcnikar, Franc Dremel, Karel Božnik, Ivan Fece, Ciril Pilih in Slavko Lah.

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

Lastnik in izdajatelj: Občinski odbor SZDL Velenje — Urejuje uredniški odbor: Ivan Fijavž, Franjo Kijun, Franc Lesnik, Maks Medved, Ljuban Naraks, Milan Sterban, Jože Tekavec, Maruša Trampus, Alojz Zavolovšek in Rudi Zevart — List izlazi vsak drugi četrtek — Posamezna številka stane 30 novih par ali 30 starih dinarjev — Letna naročnina 7 novih dinarjev in 50 novih par ali 750 starih dinarjev, polletna naročnina 3 nove dinarje in 75 novih par ali 375 starih dinarjev Naročnina se plača vnaprej na tekoči račun: 5074-8-369 pri SDK, ekspozitura Šoštanj — Naslov uredništva: SALEŠKI RUDAR, Velenje, Titov trg 2, poštni predal 89, telefon 8-50-87 — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Tisk in kileži: GP Celjski tisk Celje.